

แผนพัฒนาท้องถิ่น
ประจำปี 2561-2565
(เพิ่มเติม ครั้งที่ 2)
ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม
อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

สภาพทั่วไปและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

1.ด้านกายภาพ

1.1 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่

1.1.1 ที่ตั้ง

ตำบลนาหนองหุ้มอยู่ห่างจากอำเภอแก้งคร้อ ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 12 กิโลเมตร ไปตามถนนทางหลวงชนบท หมายเลข ชย 12081สายบ้านแก้งคร้อ- บ้านนาหนองหุ้ม

1.1.2 เนื้อที่

ตำบลนาหนองหุ้ม มีพื้นที่โดยประมาณ 92 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 50,625 ไร่ (ทั้งตำบลรวมเขตเทศบาลตำบลนาหนองหุ้มด้วย)โดยเขตเทศบาลมีเนื้อที่ประมาณ 11 ตารางกิโลเมตร ที่เหลือเป็นพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 81 ตารางกิโลเมตร

1.1.3 ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศตำบลนาหนองหุ้มมีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย และเป็นที่พื้นที่ราบเชิงเขา 2 ด้าน คือ ทิศตะวันตกและทิศใต้มีภูเขาโค้ง และภูเขาแล่นคาเหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว เนื่องจากมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติหลายแหล่งและนอกจากนี้ยังมีน้ำจากเขื่อนลำปะทาวซึ่งตั้งอยู่ในตำบลเก่าอาศัยด้วยการปล่อยน้ำจากเขื่อนมาตามอุโมงค์ส่งน้ำเพื่อไหลลงคลองส่งน้ำภายในตำบลบริเวณบ้านนาแกและหมู่บ้านใกล้เคียงในตำบลนาหนองหุ้ม โดยมีโครงการไฟฟ้าพลังน้ำห้วย-ปะทาว สังกัดกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานกระทรวงพลังงานเป็นผู้ควบคุมการปล่อยน้ำซึ่งการปล่อยน้ำดังกล่าวทำให้ราษฎรมีน้ำใช้อุปโภคและทำการเกษตรได้ตลอดปีโดยตำบลนาหนองหุ้มมีอาณาเขตติดต่อตำบลต่าง ๆ ในอำเภอแก้งคร้อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลโคกสูงอำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ภูเขาโค้ง (ตำบลห้วยไร่ อำเภอคอนสวรรค์) และตำบลนาเลียว อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลช่องสามหมออำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ และตำบลห้วยไร่ อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลเก่าอาศัยอำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ และตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

ภาพถ่ายทางอากาศตำบลนาหนองทุ่ม

1.1.4 สภาพภูมิอากาศ

ตำบลนาหนองทุ่มมีลักษณะอากาศร้อนชื้น อยู่ในภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อนมีฤดู ๓ ฤดู โดยระยะเวลาในแต่ละฤดูกาลอาจคลาดเคลื่อนไปตามสภาพดินฟ้าอากาศของแต่ละปี มีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ร้อนจัดในฤดูร้อน และช่วงฝนสลับกับช่วงแล้งแตกต่างกันอย่างชัดเจนตามห้วงเวลาตามฤดูกาล ดังนี้

ฤดูหนาว	ประมาณเดือน พฤศจิกายน – เดือน กุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	ประมาณเดือน มีนาคม – เดือน พฤษภาคม
ฤดูฝน	ประมาณเดือน มิถุนายน – เดือน ตุลาคม

1.1.5 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินส่วนมากเป็นดินเหนียวปนทราย และมีบางแห่งเป็นดินร่วนปนทราย มีความชุ่มน้ำอุดมสมบูรณ์ดี การใช้ประโยชน์ที่ดินในตำบลนาหนองทุ่มเป็นแบบผสมผสาน แบ่งประเภทการใช้ที่ดินออกเป็น 3 ประเภท โดยประมาณ ดังนี้

ลักษณะพื้นที่	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ %
พื้นที่อยู่อาศัย	2,117	4.18
พื้นที่การเกษตร	47,800	94.42
พื้นที่สาธารณะประโยชน์	708	1.40
รวมเนื้อที่ทั้งหมด	50,625	100

1.1.6 ลักษณะแหล่งน้ำ

ตำบลนาหนองทุ่มจะมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติและมีคลองส่งน้ำของโครงการไฟฟ้าพลังน้ำห้วยปะทาว กรมพัฒนาพลังงานทดแทน กระทรวงพลังงาน ใช้น้ำในการผลิตกระแสไฟฟ้าและปล่อยออกมาตามคลองส่งน้ำให้ประชาชนได้ใช้ในการเกษตรอุปโภค-บริโภค รวมแหล่งน้ำที่มีในพื้นที่ (ทั้งในเขต อบต.และเขตเทศบาลตำบลนาหนองทุ่ม) ดังนี้

ลำดับ	ชื่อสถานที่เช่น ห้วย,อ่างเก็บน้ำ,หนอง	หมู่ที่	หมายเหตุ
1	อ่างเก็บน้ำห้วยหินเก็ง	4	
2	อ่างเก็บน้ำซับจันทร์แดง	4	
3	อ่างเก็บน้ำห้วยนา	7	
4	อ่างเก็บน้ำห้วยอี้งอง	9	
5	อ่างเก็บน้ำท่าขาม	13	
6	อ่างเก็บน้ำฝายดิน	15	
7	อ่างเก็บน้ำโป่งช้าง	16	
8	ห้วยแสนคำ	1	
9	ห้วยชีหนู	2	
10	ห้วยโสกไล่ไก่	8	
11	ห้วยโสกนกแก้ว	12	
12	ห้วยโสกโก	13	
13	ห้วยใหญ่	14	
14	ห้วยเซียม	14	
15	ห้วยนา	18	
16	ห้วยอีด่าน	18	

1.1.7 ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลนาหนองทุ่ม มีป่าไม้ส่วนใหญ่อยู่ในเขตภูเขาแล่นคา ติดกับตำบลโคกสูง พื้นที่เป็นป่าไม้เบญจพรรณผลัดใบ มีสัตว์ป่าอาศัยหลากหลายชนิดส่วนใหญ่เป็นสัตว์ขนาดเล็ก เช่น ไก่ป่า ไก่ฟ้า กระรอก กระแต นกชนิดต่างๆ เป็นต้น ป่าอีกส่วนหนึ่งตามที่สาธารณะแต่ก็มีจำนวนไม่มาก

2.ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม แบ่งการปกครองออกเป็น 19 หมู่บ้าน แยกเป็นจำนวนประชากรเต็มหมู่บ้าน มี 9 หมู่บ้าน และจำนวนประชากรบางส่วนอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม บางส่วนอยู่ในเขตเทศบาลนาหนองทุ่ม จำนวน 10 หมู่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 โดยมีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ปกครองในหมู่บ้าน และเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการหมู่บ้านและผู้นำชุมชนจึงมีบทบาทในการกำหนดแนวทางการบริหารงานของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม การประสานงานระหว่างท้องถิ่นและท้องที่ซึ่งมีความใกล้ชิด และให้ความสำคัญทั้งสองฝ่าย ตำบลนาหนองทุ่ม มีจำนวนหมู่บ้าน ทั้งหมด 19 หมู่บ้าน มีผู้ใหญ่บ้านทั้งหมด 19 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม จำนวน 38 คน รายละเอียดดังนี้

ข้อมูลผู้นำชุมชน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

หมู่ที่	บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน	สมาชิกสภาอบต.
1	บ้านโคกงาม	นายสว่าง เครือน้ำคำ	1.นายสมพงษ์ สมกระบวน 2.นางรัญตร หงษ์รัตน์
2	บ้านหนองรวก	นายแสงจันทร์ จำพงษ์	1.นายบุญส่ง ยุทธชัย 2.นางบัวลย์ จำพงษ์
3	บ้านนาหนองทุ่ม	นายจิตติพงษ์ ดาวเรือง	1.นายสมบูรณ์ สะอาดโหม
4	บ้านนกเขาทอง	นายถวิล วิชัยผิน	1.น.ส.นิภาพร บุบผาวาด 2.นายเจริญ สอนจ้อย
5	บ้านดงพอง	นายสมศักดิ์ ดีเรกศรี	1.ส.ต.วาสนา มานาเสียว 2.นายวิชาญ วิชาธรรม
6	บ้านหนองไผ่ล้อม	นายสาคร น่ำบุญชิต	
7	บ้านนาแก	นายพีระพล รัตมีพันธ์	1.นายทองสุข ทวะลี 2.นางสำเนียง โคตรนาวัง
8	บ้านโคกลำ	นายทรงศักดิ์ แสงวงศ์	1.นายอุไร แสงวงศ์ 2.นายทวีศักดิ์ เปรมสีมา
9	บ้านนาหนองทุ่มใต้	นายสุทัศน์ พันพะสุก	1.นายเมษา มั่นคง 2.นางกานดา สมภาร

ข้อมูลผู้นำชุมชนตำบลนาหนองทุ่ม

หมู่ที่	บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน	สมาชิกสภา อบต.
10	บ้านนาแกเหนือ	นายจำนงค์ เศษธรรม	1.นางบุญปลูก ปราบสงบ 2.นายอำนาจ ผิวเพื่อน
11	บ้านนาหนองทุ่มกลาง	นายแสงจุน ศิริคุณ	1.นายวรณารถ ศรีสุมภาพ
12	บ้านโนนสง่า	นายวิวัฒน์ พรเต็ม	1.นายวัชรภรณ์ โชคเหมาะ 2.นายคุณ ภูบัว
13	บ้านนาแกใต้	นายสุชาติ สารคำ	1.นายอำไพ อาจสุข 2.นางประพงษ์ อาจสุข
14	บ้านโนนรัง	นางสินทาน บำรุงเขต	1.นายสวัสดิ์ สีเขียวแก่ 2.นางแพรวพรรณ งอกनावัง
15	บ้านนาล้อม	นายสุริยา สามารถงาน	1.นายสมจิตร ปกป้อง
16	บ้านนาแกศรีสวัสดิ์	นายสมจิตร มังกร (กำนันตำบลนาหนองทุ่ม)	1.นายประสิทธิ์ วรรณชาติ 2.นางรัชดา วิญญาสุข
17	บ้านนาแกท่าขอนยุง	นางชยานักข์ บุญโชค	1.นายประยูร สุนทรียนนท์ 2.นายแผนผา คงนาวัง
18	บ้านหนองรวกพัฒนา	นายอดุลย์ ศรีสุมภาพ	1.น.ส.หนูค่าย หงษ์สาวงษ์ 2.นายสุเพต นิยมถิ่น
19	บ้านโคกลำพัฒนา	นายแสงจันทร์ ทองวิลัย	1.นายไพฑูรย์ ศรีรักษ์ 2.นายหนูเลื่อน ปีกสันเทียะ

2.2 การเลือกตั้ง

ข้อมูลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองพุ่ม
(30 กันยายน 2555)

๑. จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองพุ่ม
จำนวน 6,300 คน
๒. จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน 3,918 คน คิดเป็นร้อยละ 62.19
๓. จำนวนบัตรผู้ไม่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน 2,382 บัตร คิดเป็นร้อยละ 37.81

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

- ตำบลนาหนองพุ่ม มีครัวเรือนทั้งหมด 2,922 ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น 7,922 คน แยกเป็นชาย 3,969 คน หญิง 3,953 คน
- แยกเป็นจำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มหมู่บ้าน 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1,2,4,5,6,8,15,18 และ 19
 - จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วน 10 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3,7,9,10,11,12,13,14,16 และ 17

จำนวนครัวเรือนและประชากรตำบลนาหนองทุ่ม (มิถุนายน 64)

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
หมู่ 1	บ้านโคกกาม	277	489	480	969
หมู่ 2	บ้านหนองรวก	258	415	395	810
หมู่ 3	บ้านนาหนองทุ่ม	541	803	804	1,607
	1. ในเขต อบต.บางส่วน	55	42	36	78
	2. ในเขตเทศบาล	486	761	768	1,529
หมู่ 4	บ้านนกเขาทอง	347	499	498	997
หมู่ 5	บ้านดงพอง	143	229	205	434
หมู่ 6	บ้านหนองไผ่ล้อม	417	717	747	1,464
หมู่ 7	บ้านนาแก	530	634	706	1,340
	1. ในเขต อบต.บางส่วน	128	73	72	145
	2. ในเขตเทศบาล	402	561	634	1,195
หมู่ 8	บ้านโคกลำม	201	338	341	679
หมู่ 9	บ้านนาหนองทุ่มใต้	347	536	599	1,135
	1. ในเขต อบต.บางส่วน	16	11	10	21
	2. ในเขตเทศบาล	331	525	589	1,114
หมู่ 10	บ้านนาแกเหนือ	473	602	670	1,272
	1. ในเขต อบต.บางส่วน	127	41	24	65
	2. ในเขตเทศบาล	346	561	646	1,207
หมู่ 11	บ้านนาหนองทุ่มกลาง	351	499	570	1,069
	1. ในเขต อบต.บางส่วน	40	55	53	108
	2. ในเขตเทศบาล	311	444	517	961

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
หมู่ 12	บ้านโนนสง่า	262	407	381	788
	1.ในเขต อบต.บางส่วน	61	44	36	80
	2.ในเขตเทศบาล	201	368	345	713
หมู่ 13	บ้านนาแกใต้	363	509	527	1,036
	1.ในเขต อบต.บางส่วน	105	37	38	75
	2.ในเขตเทศบาล	258	472	489	961
หมู่ 14	บ้านโนนรัง	583	816	838	1,654
	1.ในเขต อบต.บางส่วน	20	15	17	32
	2.ในเขตเทศบาล	563	801	821	1,622
หมู่ 15	บ้านนาล้อม	118	187	183	370
หมู่ 16	บ้านนาแกศรีสวัสดิ์	245	314	344	658
	1.ในเขต อบต.บางส่วน	78	17	25	42
	2.ในเขตเทศบาล	167	297	309	606
หมู่ 17	บ้านนาแกท่าขนอย	308	463	506	969
	1.ในเขต อบต.บางส่วน	68	19	23	42
	2.ในเขตเทศบาล	240	444	483	927
หมู่ 18	บ้านหนองรวกพัฒนา	272	441	450	891
หมู่ 19	บ้านโคกล่ามพัฒนา	191	300	320	620
ในเขต อบต.		2,922	3,969	3,953	7,922
ในเขตเทศบาล		3,305	5,234	5,601	10,835
รวม		6,227	9,203	9,554	18,757

3.2 ช่วงอายุจำนวนประชากร

จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ณ วันสำรวจ แยกตามช่วงอายุ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับหมู่บ้าน ปี 2562 ณ วันที่ 1 มิถุนายน 2562

ช่วงอายุประชากร	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
น้อยกว่า 1 ปี เต็ม	28	28	56
1 ปีเต็ม-2 ปี	78	81	159
3 ปีเต็ม-5 ปี	126	110	236
6 ปีเต็ม-11 ปี	262	277	539
12 ปีเต็ม-14 ปี	150	140	290
15 ปีเต็ม-17 ปี	160	153	313
18 ปีเต็ม-25 ปี	487	450	937
26 ปีเต็ม-49 ปี	1,433	1,488	2,921
50 ปีเต็ม-60 ปีเต็ม	669	642	1,311
มากกว่า 60 ปีเต็มขึ้นไป	599	561	1,158
	3,990	3,930	7,920

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 8 แห่ง (ในเขตเทศบาล 2 แห่ง และ อบต. 6 แห่ง)
- โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง (ในเขตเทศบาลตำบลนาหนองหุ้ม)
- โรงเรียนอาชีวศึกษา - แห่ง
- โรงเรียนเอกชน 1 แห่ง (โรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้า)
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 9 แห่ง (ในเขต อบต.)
- หอกระจายข่าว 13 แห่ง
- ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน 1 แห่ง
- ศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน (ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง) 1 แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดชัยมงคลและวัดสว่างบุญญาวาส 2 ศูนย์

ข้อมูลโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม (1 มิถุนายน 2564)

ลำดับที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากรทางการศึกษาและครู (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)							
			อนุบาล	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	รวมทั้งสิ้น
1.	บ้านโคกกาม	6	7	3	4	10	8	10	6	48
2.	บ้านหนองรวก	8	2	5	12	3	12	12	16	81
3.	บ้านนกเขาทอง	6	18	13	3	7	9	4	6	60
4.	บ้านดงพอง	4	5	4	4	4	3	2	4	26
5.	บ้านหนองไผ่ล้อม	13	48	15	15	10	24	18	25	155
6.	บ้านโคกล่าม	5	5	8	5	11	9	5	13	56
	รวมทั้งสิ้น	42	90	48	43	45	65	51	70	412

ข้อมูลโรงเรียนสัมมาสิกขาหินผาฟ้าน้ำ ชุมชนหินผาฟ้าน้ำ หมู่ที่ 17

จำนวนบุคลากรทางการศึกษาและครู (คน)	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6
10	2	-	2	1	1	3	7	6	1	2	1	-
รวมทั้งสิ้น	2	-	2	1	1	3	7	6	1	2	1	-

ข้อมูลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม (ข้อมูล 1 มิถุนายน 2564)

ลำดับที่	ศูนย์	จำนวน อาคาร	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน ผู้ดูแลเด็ก	จำนวน เด็ก	หมายเหตุ
1.	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดชัยมงคลหมู่ 2,18	1	1	3	35	
2.	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดสว่างบุญญาวาสหมู่ 8,19	1	1	3	26	

4.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์ 10 แห่ง (ในเขตเทศบาลฯ 2 และ อบต. 8 แห่ง)
- มัสยิด - แห่ง
- โบสถ์ - แห่ง

4.3 สาธารณสุขในเขต อบต.

- ศูนย์สาธารณสุขขั้นมูลฐานระดับหมู่บ้าน 9 แห่ง (ในเขต อบต.)
 - โรงพยาบาลของรัฐ - แห่ง
 - โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 2 แห่ง
- (อยู่ในพื้นที่ของเทศบาล ตำบลนาหนองทุ่ม)
- สถานพยาบาล เอกชน - แห่ง
 - ร้านขายยาแผนปัจจุบัน - แห่ง

4.4 ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ 1 แห่ง (เป็นที่พักสายตรวจในพื้นที่ของเทศบาลตำบลนาหนองทุ่ม)
- สถานีดับเพลิง 2 แห่ง (ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่มและสถานีดับเพลิงในพื้นที่ของเทศบาลตำบลนาหนองทุ่ม)

4.5 ยาเสพติด

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม มีการจัดโครงการ/กิจกรรม เพื่อเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยมีกลุ่มผู้เข้าร่วมได้แก่ ตำรวจชุมชน อปพร. ผู้นำชุมชน เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป สถิติโครงการ/กิจกรรม ดังนี้

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	ปีเพื่อดำเนินการ	จำนวนผู้เข้าร่วม (คน)
1	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	2559	20
2	โครงการเดินรณรงค์ป้องกันยาเสพติด	2559	100

4.5 การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ได้ให้ความสำคัญกับสวัสดิการผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เป็นอย่างมาก จากสถิติผู้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ ปีงบประมาณ 2564 (กรกฎาคม 2564) ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ดังนี้

ประเภท	จำนวน (คนXบาทX เดือน)	งบประมาณ (บาท)
ผู้สูงอายุ 90 ปีขึ้นไป	11 (1,000)	132,000
80-89 ปี	107 (800)	1,027,200
70-79 ปี	332 (700)	2,788,800
60-69 ปี	778 (600)	5,601,600
รวมผู้สูงอายุ	1,228	9,549,600
ผู้พิการ	379	2,774,400
ผู้ป่วยเอดส์	9 (500)	4,500
รวมทั้งสิ้น	1,515	10,687,200

(ข้อมูลงานกองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม เดือน กรกฎาคม 2564)

5.ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคม

ตำบลนาหนองทุ่ม มีถนนทางหลวงชนบทหมายเลข ชย 12081 สายบ้านแก้งคร้อ-บ้านนาหนองทุ่ม ตำบลนาหนองทุ่ม ระยะทางโดยประมาณ 12 กิโลเมตร ถนนสายนี้ตัดผ่าน 3 หมู่บ้าน ของตำบล ช่างสามหมอ และจนถึงบ้านนาหนองทุ่มนอกจากนี้แล้วยังมีถนน รพช. หมายเลข ชย11018สายนาหนองทุ่ม-หนองคัน ซึ่งเริ่มจากบ้านนาแก ตำบลนาหนองทุ่ม ไปเชื่อมกับบ้านหนองแวง หมู่ที่ 4 ตำบลโคกสูง โดยผ่าน บ้านโคกลำม หมู่ 8 บ้านโคกลำพัฒนา หมู่ 19 ตำบลนาหนองทุ่ม ซึ่งถนนทั้ง 2 สาย มีความสำคัญ สำหรับราษฎร ใช้สัญจรไปมาเป็นจำนวนมากโดยมีรถโดยสาร (ขนาดเล็ก) ประจำทางวิ่งรับ-ส่ง ประชาชน เป็นประจำในตำบลกับ อำเภอแก้งคร้อ จำนวน 1 สาย นอกจากนี้ยังมีถนนลูกรังของ รพช

2 สาย คือสายบ้านหนองรวก หมู่ 2 ถึงบ้านหนองแขว ตำบลโคกสูง และสายบ้านโคกงาม หมู่ 1 ถึงบ้านเซียม ตำบลโคกสูง สรุปรายละเอียดจำนวน ถนนในพื้นที่ตำบลนาหนองทุ่ม ดังนี้

- ถนนลาดยาง	2	สาย
- ถนน คสล.	38	สาย
- ถนนลูกรังหินคลุก	37	สาย

1.5.2 การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 1 แห่ง (สาขาย่อยอยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลนาหนองทุ่ม)		
- โทรศัพท์สาธารณะ	10	แห่ง

1.5.3 การไฟฟ้า

- จำนวนหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึงมีจำนวน	19	หมู่บ้าน (รวมทั้งตำบล)
- ไฟสาธารณะ	320	หลอด

1.5.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ (ทั้งในเขต อบต.และเขตเทศบาลตำบลนาหนองทุ่ม)

- คลอง	10	แห่ง
- ลำน้ำ	7	แห่ง
- ห้วย	13	แห่ง
- บึง,หนอง	7	แห่ง
- สระ	173	แห่ง

1.5.5 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	30	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	4	แห่ง
- บ่อบาดาลมือโยก	22	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	7	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	9	แห่ง
- โองน้ำ	3,358	โอง
- ถังเก็บน้ำ	53	ถัง

6.สภาพเศรษฐกิจ

โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม ทำไร่ ทำนา ทำสวน รวมทั้งเลี้ยงสัตว์ และมีบางส่วนที่ทำการค้าขาย หรือประกอบกิจการอย่างอื่น ซึ่งการประกอบอาชีพเกษตรกรรมมักจะทำตามฤดูกาล โดยอาศัยแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก รวมทั้งแหล่งกักเก็บน้ำที่สร้างขึ้นมารองรับ นอกจากนี้หลังจากว่างเว้นในฤดูกาลทำนาก็จะออกไปรับจ้างนอกพื้นที่

6.1 หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

- ธนาคาร	-	แห่ง
- โรงแรม	-	แห่ง
- ปั้มน้ำมันและก๊าซ	4	แห่ง (ในเขตเทศบาลตำบลนาหนองทุ่ม)
- โรงสีข้าว	37	แห่ง
- ร้านค้า	60	แห่ง
- โรงงาน/บริษัท	3	แห่ง

1. บริษัทเฉลิมสุข อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด
2. โรงงานไทยพัฒนา
3. บริษัททองกองฝ้าย Import Export

จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริง ณ วันสำรวจ แยกตามประเภทอาชีพ

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับหมู่บ้าน ปี 2561

ประเภทอาชีพ	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
เกษตรกรรม - ทำนา	1,453	1,428	2,881
เกษตรกรรม - ทำไร่	32	24	56
เกษตรกรรม - ทำสวน	4	5	9
เกษตรกรรม - ประมง	1	-	1
เกษตรกรรม - ปศุสัตว์	-	-	-
รับราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	15	22	37
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	-	2
พนักงานบริษัท	4	12	16
รับจ้างทั่วไป	797	661	1,458
ค้าขาย	65	67	132
ธุรกิจส่วนตัว	4	8	12
อาชีพอื่น (นอกจากที่กล่าวแล้ว)	9	8	17
กำลังศึกษา	512	558	1,070
ไม่มีอาชีพ	113	129	242
รวมทั้งหมด	3,011	2,922	5,933

จำแนกรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อคนต่อปี เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับหมู่บ้าน ปี 2561

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนคน	รายได้ครัวเรือน เฉลี่ย(บาท/ปี)	รายได้บุคคล เฉลี่ย(บาท/ปี)
หมู่ที่ 07 บ้านนาแก	35	136	207,429	53,382
หมู่ที่ 16 บ้านนาแกศรีสวัสดิ์	13	37	141,269	49,635
หมู่ที่ 15 บ้านนาล้อม	10	33	175,275	43,934
หมู่ที่ 11 บ้านนาหนองทุ่มกลาง	27	96	182,593	51,354
หมู่ที่ 12 บ้านโนนสง่า	23	74	147,391	45,811
หมู่ที่ 01 บ้านโคกงาม	220	765	157,277	45,230
หมู่ที่ 18 บ้านหนองรวกพัฒนา	167	420	112,171	44,601
หมู่ที่ 10 บ้านนาแกเหนือ	7	37	247,857	46,892
หมู่ที่ 17 บ้านนาแกท่าซอนชุม	18	28	167,833	107,893
หมู่ที่ 19 บ้านโคกลำพัฒนา	131	498	188,298	49,532
หมู่ที่ 04 บ้านนกเขาทอง	245	850	142,348	41,030
หมู่ที่ 02 บ้านหนองรวก	180	552	137,819	44,941
หมู่ที่ 14 บ้านโนนรัง	11	44	186,455	46,614
หมู่ที่ 08 บ้านโคกลำ	164	516	155,505	48,788
หมู่ที่ 03 บ้านนาหนองทุ่ม	10	33	144,500	43,292
หมู่ที่ 06 บ้านหนองไผ่ล้อม	299	982	155,321	47,292
หมู่ที่ 05 บ้านดงพอง	96	392	204,885	50,176
หมู่ที่ 13 บ้านนาแกใต้	18	73	226,111	53,753
หมู่ที่ 09 บ้านนาหนองทุ่มใต้		21	552,000	124,286
เฉลี่ยรายได้ต่อครัวเรือน ต่อคนต่อปี	1,764	5,933	157,578	46,851

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSCP) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการติดตามและประเมินผลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) โดยนำข้อมูลมาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ติดตาม และประเมินผลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการนำข้อมูลมาดำเนินการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรมหรือภายใต้หลักพระราชรัฐ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม มีโครงการในแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSCP) จำนวน 24 โครงการ ได้รับการบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) จำนวน 10 โครงการ และได้ดำเนินการในงบประมาณประจำปี 2559 จำนวน 10 โครงการ เป็นงบประมาณ 2,445,000 บาท

8. ด้านวัฒนธรรมประเพณี

8.1 การนับถือศาสนา

ราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นศาสนาที่นับถือมาแต่บรรพบุรุษ โดยมีวัดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม 10 วัด คือ

- 1.วัดชุมศิลา
- 2.วัดชัยมงคล
- 3.วัดใหม่บูรณาราม
- 4.วัดผสม
- 5.วัดศรีสวัสดิ์บรรพต
6. วัดสกุณาราม
7. วัดศรีมงคลวนาราม
8. วัดเวฬุวรรณาราม
9. วัดสว่างบุญญาวาส
- 10.สำนักสงฆ์วัดเขาน้อย
- 11.สำนักสงฆ์เทพนิมิตบรรพต
- 12.สำนักสงฆ์โนนสะอาด
- 13.สำนักสงฆ์ช่องลม
- 14.สำนักสงฆ์สารคำ

8.2 ประเพณีและงานประจำปี ตำบลนาหนองทุ่มมีประเพณีวัฒนธรรมเช่นกับจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยึดแนวทางหลังปฏิบัติตามความเชื่อของท้องถิ่น ถือว่ามีค่าแก่สังคมใครฝ่าฝืน หรือดเว้นไม่กระทำตามที่กำหนดไว้ถือว่าผิดเป็นความชั่ว มีประเพณีใหญ่ประจำปีเดือนต่าง ๆ ในรอบปี เรียกว่า ฮีตสิบสองครองสิบสี่ หรือประเพณีสิบสองเดือน

1. เดือนเจียงหรือเดือนอ้าย	-บุญเข้ากรรม
2. เดือนยี่	-บุญคุณลาน
3. เดือนสาม	-บุญข้าวจี
4. เดือนสี่	-บุญพระเวส(มหาชาติ)
5. เดือนห้า	-บุญสงกรานต์
6. เดือนหก	-บุญบั้งไฟ
7. เดือนเจ็ด	-บุญชำระเบิกบ้านหรือเลี้ยงปู่ตา
8. เดือนแปด	-บุญเข้าพรรษา
9. เดือนเก้า	-บุญข้าวประดับดิน
10. เดือนสิบ	-บุญข้าวสารท
11. เดือนสิบเอ็ด	-บุญออกพรรษา
12. เดือนสิบสอง	-บุญกฐิน – ลอยกระทง

8.3 สินค้าพื้นเมือง

(1)การรวมกลุ่มของประชาชน

- กลุ่มอาชีพ 9 กลุ่ม

1. กลุ่มไม้กวาดบ้านดงพอง หมู่ 5
2. กลุ่มเย็บผ้าอุตสาหกรรม บ้านนงเขาทอง หมู่ 4
3. กลุ่มเลี้ยงโค บ้านโคกงาม หมู่ 1,บ้านโคกล่าม หมู่ 8, บ้านหนองรวกพัฒนา หมู่ 18
4. กลุ่มไม้กวาดบ้านหนองไผ่ล้อม หมู่ 6
5. กลุ่มหัตถกรรมทอผ้าบ้านหนองรวก หมู่ 2
6. กลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหมบ้านโคกล่าม หมู่ 8 และบ้านโคกล่ามพัฒนา หมู่ 19
7. กลุ่มหัตถกรรมทอผ้าบ้านหนองรวกพัฒนา หมู่ 18
8. กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ บ้านโคกล่าม หมู่ 8
9. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพหมู่บ้านละแสน จำนวน 9 กลุ่ม

(2) วิสาหกิจชุมชน

1. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมครบวงจรตำบลนาหนองทุ่ม
2. วิสาหกิจชุมชนปลูกหม่อนเลี้ยงไหมบ้านโคกล่าม หมู่ที่ 8
- 3.วิสาหกิจชุมชนทอผ้ามัดหมี่บ้านหนองรวก
4. วิสาหกิจชุมชนกล้วยไม้ประดิษฐ์บ้านโคกล่าม
- 5.วิสาหกิจชุมชนทอผ้ามัดหมี่บ้านโคกงาม
- 6.กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหินผาฟ้าน้ำ หมู่ที่ 17

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1. กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

1.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ

(3) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(5) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

(6) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ

(7) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติรักษาความมั่นคงของฐาน

ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลรวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงานและน้ำ

(8) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบมากขึ้น

2.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) **สมรรถนะทางเศรษฐกิจ**ได้แก่รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนและพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

(2) **การพัฒนาภาคการผลิตและบริการภาคเกษตร**ได้แก่เสริมสร้างฐานการผลิต การเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรพัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขันและส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งภาคอุตสาหกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูงสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคตเป็นต้นและภาคบริการพัฒนาระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

(3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยพัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากลยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาที่เศรษฐกิจและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศและพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงานระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและ นานาประเทศ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยและกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆและสาธารณชนไทย

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดชีวิต
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (4) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้่นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ
- (2) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (3) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (4) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
- (5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

- (6) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (7) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็น
ธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนา
หน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2570) สู่ภาคปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนา ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็น ประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบ วิสัยทัศน์ และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี 2579 ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เป็นกรอบ ที่แผนพัฒนาฯ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา 5 ปีต่อจากนี้ ไปพิจารณาจาก การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ทางจุดแข็งและ จุดอ่อนของ ประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้าน ต่าง ๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา 5ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้ เกิดผลสัมฤทธิ์ อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

1.วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- 1.2 เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษ ๒๑
- 1.3 เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- 1.4 เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

2 แนวทางการพัฒนา

- 2.1 ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- 2.2 พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- 2.3 ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 2.4 ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนค้ำึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- 2.5 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและลดค่าใช้จ่ายในระบบสุขภาพภาครัฐ
- 2.6 พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
- 2.7 ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด
- 1.2 เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
- 1.3 เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

2 แนวทางการพัฒนา

2.1 การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากร ร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ ทั้งในด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การได้รับขยายการคุ้มครองทางสังคม (Social Protection) และสวัสดิการ (Welfare) ที่เหมาะสมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และการพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อประกอบอาชีพและยกระดับรายได้

2.2 การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งกฎหมาย กฎระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อให้ประชากรทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐและทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน สามารถพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

2.3 การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็ง การเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้ อย่างยั่งยืน

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- 1.2 สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ของภาค เกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน

2. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

2.1 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวได้สูงขึ้นโดยไม่สร้างแรงกดดันให้ เกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด เกิดภาวะเงินเฟ้อ และแรงกดดันต่อภาระการคลังที่มากเกินไปการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการกระจายผลประโยชน์การพัฒนา

2.2 การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้าง ความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับ ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความ เข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานราก ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- 1.2 สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ
- 1.3 บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น
- 1.4 พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการรับมือกับภัยพิบัติ

2. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

2.1 การรักษาพื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่าง ยั่งยืนและเป็นธรรมใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและ เป็นธรรมรวมทั้ง ผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์เพื่อใช้ในการบริหาร จัดการที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2.2 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน ทั้งในมิติเชิงปริมาณและคุณภาพ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะประชาชนผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ลุ่มน้ำ เพื่อกำหนดทิศทางการบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำ ในทุกมิติโดยคำนึงถึงศักยภาพและข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อมและมิติเชิงสังคมของพื้นที่ลุ่มน้ำ

2.3 แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค สร้างเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือเมืองสีเขียว เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน

2.4 ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการบริหารจัดการ ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้แนวคิดตลอด วัฏจักรชีวิต (Life Cycle Thinking)

2.5 สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

2.6 บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุดและนำไปสู่ การพัฒนาที่ยั่งยืน

2.7 พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

2.8 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ โดยผลักดันการจัดทำแผนแม่บท

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน แสวงหาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การบริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ และการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมาย และข้อตกลงระหว่างประเทศให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งควรมีการทบทวนกฎหมายและข้อตกลง ระหว่างประเทศด้านการค้าและสิ่งแวดล้อมตามความเหมาะสมและความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อป้องกันปัญหาทางด้านการค้าหรือการตัดสิทธิ์ทางการค้า อาทิ ปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing: IUU) ติดตามและเฝ้าระวัง มาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบทางการค้าและการลงทุน ตลอดจนสนับสนุนการศึกษา งานวิจัยเกี่ยวกับพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนา ประเทศสู่ความมั่งคั่งและ

ยั่งยืน

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายใน และป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของชาติ

1.2 เพื่อสร้างความพร้อมและผนึกกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหาร จัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

1.3 เพื่อสร้างความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านความมั่นคงให้สนับสนุนเสถียรภาพและ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สามารถพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศ ในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุข และผลประโยชน์ของชาติ

2 แนวทางการพัฒนา

2.1 การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและดำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

2.2 การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

2.3 การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

2.4 การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของชาติเหนืออาณาเขตทางทะเล

2.5 การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่าง แผนงานที่

เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล
- 1.2 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนใน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้
- 1.3 เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- 1.4 เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความ รวดเร็ว และเป็นธรรมแก่ประชาชน

2. แนวทางการพัฒนา

- 2.1 ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความ โปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า สามารถให้บริการประชาชนในรูปแบบทางเลือก ที่หลากหลายและมีคุณภาพ ข้าราชการมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ องค์กรมีสมรรถนะสูงและมีความทันสมัย ราชการบริหารส่วนกลางมีขนาดเล็กและราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีขนาดที่ เหมาะสมกับพื้นที่รับผิดชอบ
- 2.2 ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเวลา เกิดความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ มีกลไกและช่องทางให้ประชาชนและภาคเอกชนเข้าถึงข้อมูล สามารถตรวจสอบกระบวนการดำเนินงาน งบประมาณและการคลังของภาครัฐได้อย่างโปร่งใสยิ่งขึ้น
- 2.3 เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ
- 2.4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชน ได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง ผู้มีส่วนได้เสียได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ลดการพึ่งพิงงบประมาณ ประเภทเงินอุดหนุนจากรัฐบาล มีความคล่องตัว พึ่งตนเองทางการคลังได้ในระยะยาว และสามารถจัดบริการ สาธารณะขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างมีมาตรฐานและประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2.5 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง เป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทย ให้ครอบคลุมภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนพร้อม ทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

1. วัตถุประสงค์

- 1.1 เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้าน การคมนาคมขนส่งและการค้า รวมทั้งมี กลไกกำกับดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ให้สามารถสนับสนุนการเพิ่ม ขีด

ความสามารถในการแข่งขันของประเทศจากการพัฒนาโครงข่ายการขนส่ง และยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน

2. แนวทางการพัฒนา

2.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

- 2.1.1 พัฒนาระบบขนส่งทางราง
- 2.1.2 พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง
- 2.1.3 พัฒนาโครงข่ายทางถนน
- 2.1.4 พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ
- 2.1.5 พัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

2.2 การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง

- 2.2.1 สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2.2.2 พัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

2.3 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

- 2.3.1 พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากลและสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทาน
- 2.3.2 พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้สอดคล้องกับมาตรฐานการค้าโลก

2.3.3 พัฒนาคุณภาพบุคลากรและวางแผนจัดการกำลังคนด้านโลจิสติกส์ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจ โดยเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยหน่วยงานภาครัฐร่วมดำเนินการกับ ภาคเอกชนในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาสาขาโลจิสติกส์ระดับอาชีวศึกษาและระดับปริญญา ฝึกอบรม วิชาชีพเฉพาะหรือเทคนิคเฉพาะด้าน และส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนในการฝึกอบรมในระดับปฏิบัติงาน เพื่อให้กำลังคนด้านโลจิสติกส์มีคุณภาพ มาตรฐาน และสอดคล้องกับความต้องการภาคธุรกิจ

2.3.5 บริหารจัดการระบบติดตามประเมินผลการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ โดยเน้นการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ระบบ โลจิสติกส์ ติดตามการเปลี่ยนแปลงด้านข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งระดับทวิภาคี พหุภาคีในภูมิภาคและนานาชาติที่มีผลกระทบต่อพัฒนาโลจิสติกส์ อาทิ ความตกลงด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าขององค์การการค้าโลก (WTO Trade Facilitation Agreement) และข้อตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership: TPP) เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการเตรียมการปรับปรุงและวางแผนการพัฒนา รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลและระบบตัวชี้วัดที่มีประสิทธิภาพ อาทิฐานข้อมูลอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม หรือพาณิชย์

2.4 การพัฒนาด้านพลังงาน

- 2.4.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน
- 2.4.2 จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน

2.4.3 เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

2.4.4 ปรับปรุงและพัฒนาการกำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานให้เป็นไป ตามกฎหมายและระเบียบอย่างถูกต้องเหมาะสมมีธรรมาภิบาล และทันสมัยสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในตลาดพลังงาน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลังงานในอนาคต และเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรีในภาคพลังงาน ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการจัดหาพลังงานจากแหล่งต่าง ๆ และการกำหนดโครงสร้างราคาพลังงานที่สะท้อนต้นทุน และเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการพลังงานและผู้บริโภค

2.4.5 ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางพลังงานและเพิ่มโอกาสของไทยใน การพัฒนาพลังงานในภูมิภาคอาเซียน

2.5 การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

2.5.1 พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

2.5.3 ส่งเสริมนวัตกรรมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีอวกาศของไทย

2.5.4 สร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยจัดตั้งศูนย์การเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์เพื่อดูแลปัญหาและรับมือกับภัยคุกคามที่เปลี่ยนแปลงไปตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยเฉพาะความมั่นคงปลอดภัยในภาคการเงินและความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล

2.5.5 ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากิจการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ และสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย การกำหนดมาตรฐานระบบตรวจสอบยืนยันตัวตน/บุคคลทางออนไลน์ ระเบียบการใช้สิทธิ์แห่งทางในการพัฒนาและขยายโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมรวมทั้งการจัดตั้ง องค์การภาคเอกชนในรูปแบบสภาวิชาชีพดิจิทัล เพื่อเป็นกลไกในการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลในส่วนของภาคเอกชนที่เชื่อมโยงกับภาครัฐ

2.6 การพัฒนาระบบน้ำประปา

2.6.1 พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง

2.6.2 การบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

2.6.3 เร่งรัดการลดอัตราน้ำสูญเสียในเชิงรุกควบคู่กับการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของระบบประปาทั่วประเทศ

2.6.4 เร่งปรับปรุงโครงสร้างการบริหารกิจการประปา โดยแยกบทบาทของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแลการประกอบกิจการประปาที่เป็นเอกภาพ และหน่วยงานให้บริการ ควบคู่กับการออกกฎหมายการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการประปา ในภาพรวมของประเทศให้แล้วเสร็จภายในปี 2562 เพื่อนำไปสู่การให้บริการน้ำประปาที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการกระจายบริการไปยังประชาชนทุกระดับ คุณภาพน้ำที่เชื่อถือได้ และการกำหนดโครงสร้างอัตราค่าน้ำที่เป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ขึ้นก้าวหน้าให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย

1.2 เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3 เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

1.4 เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

2. แนวทางการพัฒนา

2.1 เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

2.2 พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)

2.3 พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น

1.2 เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

1.3 เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

1.4 เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและ การพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

2. แนวทางการพัฒนา

2.1 การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

2.1.1 ภาคเหนือ : พัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูง

1) พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวบริการสุขภาพและการศึกษาที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณธ์สร้างสรรค์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

2) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้ แนวคิดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

3) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คืนความอุดมสมบูรณ์ สร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4) พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ของภาคเหนือที่เร็วกว่าระดับประเทศ 10 ปี

2.1.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจน สู้เป้าหมาย การพึ่งตนเอง

1) เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

2) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

3) ยกกระตือรือร้นการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ และกีฬาสู่นานาชาติ

4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

5) พัฒนาทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำของจังหวัดเลย อุตรดิตถ์ สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการฟื้นฟู ป่าปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลาย ของดินอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ตลอดจนส่งเสริมป่าชุมชน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากป่าไม้อย่างยั่งยืน

2.1.3 ภาคกลาง : พัฒนาเป็นศูนย์อุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำ ศูนย์กลางการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานโลก และศูนย์รวมการท่องเที่ยวของเอเชีย

1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของฐานอุตสาหกรรมเดิม และส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ เพื่อยกระดับฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ของภาคกลางให้เป็นศูนย์อุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความ ทันสมัยและเป็นสากล เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ภาคกลางเป็นฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ ปลอดภัยและได้มาตรฐานโลก สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหาร ของประเทศ

3) ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและ ภาพลักษณ์ที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มศักยภาพของภาคกลางให้เป็นศูนย์รวมการท่องเที่ยวของเอเชียที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ

4) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำ แก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการใช้น้ำในภาค ตะวันออก ระหว่างภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การท่องเที่ยวและชุมชน โดยปรับปรุงและ บำรุงรักษาแหล่งน้ำ เดิมจัดสรรน้ำ และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม รองรับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของกิจกรรมทาง เศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างพอเพียงและมีเสถียรภาพ รวมทั้งส่งเสริม การทำแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กกระจายใน พื้นที่การเกษตรของภาคกลางตอนบนเพื่อแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง

2.14 ภาคใต้ : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสีเขียว ได้มาตรฐานสากล และแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก

1) เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพของ ห่วงโซ่คุณค่า เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2) ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างต่อเนื่องและกระจายรายได้ จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เชื่อมโยงรวมทั้งชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

3) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา สตูล ยะลา และนราธิวาส และพื้นที่ได้รับผลกระทบ จากการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดนครศรีธรรมราชและสงขลา โดยการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วนในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ การสร้างจิตสำนึก ในการอนุรักษ์และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง การบังคับใช้ กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและผังเมืองอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการควบคุมกิจกรรมบริเวณชายฝั่งทะเลเพื่อลดการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ที่จะส่งผลกระทบต่อการกัดเซาะชายฝั่งในระยะยาว

2.2 การพัฒนาเมือง

2.2.1 แนวทางการพัฒนาหลัก

พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม โดยมีความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีคุณภาพ และทั่วถึงและเน้นความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ ความหลากหลาย และศักยภาพของเมือง บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

1) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เชื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุล จัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐานรวมทั้งที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และดูแลความปลอดภัยของประชาชน

2) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลางส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคมและภาคเอกชน ใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอย อย่างครบวงจร ปรับปรุงการรวบรวมขยะ การคัดแยก การนำกลับมาใช้ประโยชน์ และจัดตั้งสถานที่จัดการขยะมูลฝอยร่วมกันระหว่างชุมชน ตลอดจนรณรงค์การใช้น้ำอย่างประหยัดเพื่อช่วยลดมลพิษทางน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในเขตเมือง

3) พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง เพื่อบรรเทาปัญหาจราจร และให้ประชาชนเข้าถึงบริการระบบขนส่งสาธารณะซึ่งมีต้นทุนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญต่อระบบรถประจำทาง ระบบทางจักรยาน ทางเท้า และการพัฒนาสถานีขนส่งสาธารณะ ในเขตเมืองภายใต้หลักการส่งเสริมความสะอาดปลอดภัยในการเดินทางของคนทุกช่วงวัยและผู้พิการ รวมทั้งส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท

4) รักษาอัตลักษณ์ของเมืองและสร้างคุณค่าของทรัพยากรเพื่อกระจายรายได้ให้คนในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์สืบสานประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้าน และเมืองเก่า ตลอดจนใช้เศรษฐกิจดิจิทัลต่อยอดการพัฒนาเมืองควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนและการสร้างแบรนด์หรือเอกลักษณ์ของเมือง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองอย่างมีคุณค่าทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมือง โดยรวมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเมืองให้มีขนาดที่เหมาะสม เสริมสร้างขีดความสามารถขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและความร่วมมือระหว่างกัน เพื่อให้บริหารจัดการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการวางแผน การพัฒนาเมือง การจัดทำผังเมืองและการบังคับใช้ อีกทั้งเพิ่มบทบาทของหน่วยงานส่วนกลางในการสนับสนุนการพัฒนาเมืองทั้งด้านเทคนิคและการจัดสรรงบประมาณ

2.2.2 แนวทางการพัฒนาเมืองสำคัญ

1) ส่งเสริมกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการติดต่อธุรกิจระหว่างประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการศึกษา การบริการด้านการแพทย์และสุขภาพระดับนานาชาติที่พร้อมด้วย สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีในการสื่อสารและระบบคมนาคมมาตรฐานสูง โดยปรับปรุงและจัดให้มีศูนย์การขนส่งในเขตเมือง อาทิ บางซื่อ จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน จัดเตรียมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการทางสังคมและที่อยู่อาศัย ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชากรเมืองที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งแก้ไขปัญหาจราจร ชะลอ น้ำเสีย น้ำท่วม และมลภาวะทางอากาศ ตลอดจนการจัดทัศนียภาพของเมือง ให้สวยงาม มีพื้นที่สีเขียวและสวนสาธารณะ

2) พัฒนาเมืองปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และ สมุทรสาคร) ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการบริการธุรกิจและการพาณิชย์ศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ ศูนย์บริการด้านสุขภาพและการศึกษาและเมืองที่อยู่อาศัย โดยประสานการวางระบบโครงข่ายโครงสร้าง พื้นฐาน ระบบขนส่งมวลชนสาธารณะ และบริการทางสังคม กับมาตรการทางผังเมือง ในการชี้้นำให้การขยายตัวของเมืองเป็นไปอย่างมีแบบแผนและเหมาะสม รวมทั้งการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองให้เอื้อต่อการอยู่ อาศัย การเดินทางและการขนส่งโดยสะดวกและปลอดภัย โดยเฉพาะการป้องกันน้ำท่วม น้ำเสีย พร้อมทั้งการจัดให้มีพื้นที่สีเขียว เพื่อเป็นปอดและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชุมชนเพิ่มขึ้นรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและกิจกรรมต่างๆ ทั้งการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม ธุรกิจการค้า การคมนาคมขนส่ง และการเพิ่มขึ้น ของประชากรเมือง

3) พัฒนาเมืองเชียงใหม่และเมืองพิษณุโลกให้เป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ ธุรกิจ สุขภาพ การศึกษา และธุรกิจด้านดิจิทัล โดยการปรับปรุงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมทั้งสายหลักสาย รองการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งหลายรูปแบบเพื่อการเชื่อมโยงระหว่างเมืองและพื้นที่โดยรอบรวมถึงการพัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับ “สังคมดิจิทัล” และการพัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน

4) พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาคส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่นๆ และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

5) พัฒนาเมืองภูเก็ตและเมืองหาดใหญ่ให้เป็นเมืองน่าอยู่และเอื้อต่อ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการสนับสนุนให้มี การพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย รวมทั้งการพัฒนา ที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ ตลอดจนมีระบบบริหารจัดการขยะที่เหมาะสม

6) พัฒนาพื้นที่รอบสถานขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองอยุธยา เมืองนครสวรรค์ เมืองขอนแก่น และเมืองทุ่งสง และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้ง บริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองเบตง เมืองสะเดา เมืองพุน้ำร้อน เมืองอรัญประเทศ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองเชียงทอง โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การผังเมือง

ควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

๒.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

๒.๓.๑ พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมและได้รับการยอมรับจากชุมชนมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการบริการสังคมและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการค้าเสรีและการประกอบอาชีพของประชาชนควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืนแนวทางการพัฒนา

1) เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลักให้เกิดผล ในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการกำกับดูแลตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมให้ดำเนิน การตามระเบียบกฎหมาย และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ภาคประชาชนสถาบันการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพัฒนาและเชื่อมโยงระบบข้อมูลและระบบติดตามเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและลดความขัดแย้งระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชน

2) สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการสนับสนุนอุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ ให้ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเดิมและส่งเสริมอุตสาหกรรมอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัยเพื่อลดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและชุมชน ลดการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิด ลดการรั่วซึมของสารอันตรายระเหยง่าย โดยเฉพาะในพื้นที่มาบตาพุด และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรมใน รูปแบบนิคมอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตเชื่อมโยงกันเพื่อลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด ด้วยมาตรการส่งเสริมการลงทุนใหม่ การอำนวยความสะดวกของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ การจัดการผังเมืองและ การบังคับใช้การจัดตั้งกองทุนในพื้นที่ของภาคอุตสาหกรรมร่วมกับชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างสมดุลของการพัฒนา

3) เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเล ให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ๒ ผัง ทะเลอ่าวไทยและอันดามัน เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวคุณภาพมีจำนวนมากขึ้น โดยพัฒนา ท่าเรือยอชต์ ท่าเรือข้ามฟาก และท่าเรือสำราญที่ทันสมัยได้มาตรฐานสากล มีความปลอดภัยในการเดินทางและขนส่งสินค้า และเชื่อมต่อกับระบบรถไฟ ระบบขนส่งทางบกและทางอากาศ

4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศขยายขีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบ ให้บูรณาการและเชื่อมโยงกันทั้งระบบ ได้แก่ท่าอากาศยานทั้ง ๓ แห่ง คือสุวรรณภูมิ ดอนเมืองและอู่ตะเภา เชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางรางทางเรือและอากาศ เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่เพิ่มขึ้นและเชื่อมโยงสู่พื้นที่โดยรอบและตลาดโลก พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายน้ำ (น้ำดิบ น้ำประปา) ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะน้ำเสีย และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษาวิศวกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรเฉพาะทางให้สอดคล้อง กับความต้องการของกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างเหมาะสม และยกระดับบริการสาธารณสุขทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

5) กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจเพื่อสังคม

3.3.2 พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม ในพื้นที่เป้าหมาย เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน 10 พื้นที่ ได้แก่ ตาก สระแก้ว สงขลา หนองคาย นครพนม มุกดาหาร ตราด กาญจนบุรี เชียงราย และนราธิวาสแนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน โดยให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมีใช้ภายในระดับเหมาะสมเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุน จากทั้งนักลงทุนไทยและต่างประเทศ จัดให้มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จที่มีอำนาจในการอนุมัติ อนุญาตแบบเบ็ดเสร็จในพื้นที่ กำหนดการให้ประโยชน์พื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมเป้าหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาเมืองชายแดน ให้สามารถรองรับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการขยายตัวของเมือง

2) สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยพัฒนากิจกรรมด้านการผลิต การค้าโลจิสติกส์ การบริการ และการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละพื้นที่ทั้งในด้านที่ตั้ง ด้านทรัพยากร และโอกาสจากประเทศเพื่อนบ้าน ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีระดับสูงร่วมกับการวิจัยและพัฒนา เพื่อต่อยอดและยกระดับมาตรฐานการผลิตและการบริการ

3) ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคการพัฒนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโดยเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถของวิสาหกิจชุมชนและ ผู้ประกอบการในพื้นที่ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชนให้สามารถใช้ประโยชน์จากการพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ในกระบวนการพัฒนา รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและรองรับการเติบโตของพื้นที่

4) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การแก้ปัญหาขยะมูลฝอยโดย “การลดใช้ ใช้ซ้ำ และแปรรูป นำกลับมาใช้ใหม่” รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์จัดการขยะมูลฝอยร่วมกันระหว่างชุมชน และการจัดการน้ำเสีย ตลอดจนการกำหนดมาตรการควบคุมผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่อาจมีต่อพื้นที่รอบนอก

ยุทธศาสตร์ที่ 10 : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนว ระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

1.2 เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

1.3 เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือ

ต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

2. แนวทางการพัฒนา

2.1 พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ทั้งนี้ จะต้องมีการกำหนดกรอบเวลาร่วมกันให้ชัดเจนในการที่จะมีกฎระเบียบมารองรับ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงในภูมิภาค รวมทั้งช่วยกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น จากการเชื่อมต่อเป็นแนวระเบียงเศรษฐกิจจากภายนอกสู่พื้นที่การพัฒนาภายในประเทศไทย

2.2 พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค ทั้งการให้บริการทางการศึกษา บริการด้านการเงิน บริการด้านสุขภาพ บริการด้านโลจิสติกส์ และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย โดยอาศัยจุดเด่นด้านภูมิศาสตร์ ที่ตั้งของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางของความร่วมมือ และการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าร่วมกับประเทศ เพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาคอาเซียน (ไทยบวกหนึ่ง)

2.3 การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทยเพื่อสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนและองค์ความรู้และเทคโนโลยีในสาขาการผลิตและบริการที่ไทยมีขีดความสามารถโดดเด่น และสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นชาติการค้า ซึ่งเป็นการดำเนิน ยุทธศาสตร์เชิงรุกที่จะใช้ประโยชน์จากเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายหลังปี 2558 ที่ทำให้อาเซียน กลายเป็นแหล่งผลิตและตลาดเดียวกันรวมทั้งการใช้ประโยชน์ข้อตกลง RCEP ในอนาคตที่เปิดโอกาสให้ ประเทศสมาชิกเป็นฐานใหม่ในการลงทุนและการส่งออกของไทย การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยมีขีดความสามารถในการผลิตได้และค้าขายเป็น การพัฒนาความเป็นสากลของบุคคลากรไทย การสร้างนักการค้าอัจฉริยะสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการการค้าในภูมิภาค (Smart Traders) และการส่งเสริมการค้าที่ขับเคลื่อนหรือนำโดยความต้องการในตลาด

2.4 เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทาง ยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน เพื่อสร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ ส่งผลให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน โดยการผลักดันการให้ความช่วยเหลือทั้งด้านการเงินเทคนิค และวิชาการแก่ประเทศเพื่อนบ้านและการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยกำหนดรูปแบบความร่วมมือในตลาดเป้าหมายแต่ละ ประเภท โดยจะต้องคำนึงถึงความสำคัญทางการค้าต่อประเทศไทย และระดับการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการ ทางเศรษฐกิจของตลาดนั้นๆ

2.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ ประเทศทั้งในระดับทวีป ภูมิภาค และต่อ ยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มีศักยภาพและประเทศในอนุภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความมั่นคง ในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและในระดับโลก และความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติ

2.6 บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ ให้มีลักษณะ เป็นทีม ไทยแลนด์ เพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่างๆ มีลักษณะที่สอดคล้องและส่งเสริมกันและกัน อันจะ ส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ รวมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศและให้ ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศตลอดจนผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่างๆ และ สาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดี และศักยภาพ ทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆ ของประเทศไทย

2.7 การเข้าร่วมเป็นภาคความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาคโดยมีบทบาท ที่สร้างสรรค์เพื่อเป็น ทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก เพื่อรักษาสอดคล้อง ในปฏิสัมพันธ์ระหว่างไทยและ มหาอำนาจต่าง ๆ ทั้งในระดับโลกและภูมิภาค และประโยชน์อื่นๆ ของ ประเทศทั้งในด้านการค้า ความมั่นคงของ อาหารและพลังงาน โอกาสทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ไทย โอกาสในการเข้าถึงตลาดเงินและตลาดทุนที่ทันสมัย และเป็นทางเลือกของประเทศ การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในกรอบนานาชาติและการรักษาเสถียรภาพ และความมั่นคงของไทยและภูมิภาคโดยรวม

2.8 ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง เรื่องความ อยู่ดีมีสุขของประชาชน ทั้งความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหาร จัดการภัยพิบัติ ในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาคเป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาค ขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มี วัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดย ประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่ง อนาคต.นาหนองทุ่มนั้น ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคง ด้าน อาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเอง และดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 มาตรา 53/1 และมาตรา 53/2 บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. แนวคิดและหลักการ

1.1 ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนายึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

1.2 หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

1.กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

2.กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

2. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสมการพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

2.1 พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

2.1.1 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่ร้อยประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

2.1.2 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

2.2 พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

2.3 พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบบรรเทา เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

2.4 สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพ การผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวการตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(3) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(4) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ 15.9 ล้านไร่ หรือร้อยละ 25 ของพื้นที่ภาคป้องกันการรุกล้ำพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดินยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

3.2 ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(1) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตรส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(3) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาคการใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(4) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(5) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

3.3 โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- 1โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- 2โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- 3โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- 4โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- 5โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- 6โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- 7โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 เพื่อพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 – 2561 (ฉบับทบทวน)

ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคมทั้ง 4 จังหวัด ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวม และจัดทำข้อมูลการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ รวม กลยุทธ์ ตัวชี้วัด แผนงานและโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ

- 1) เป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรมและพลังงานทดแทนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2) เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม
- 3) เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic กระจายสินค้าในภูมิภาคและการค้าชายชายแดน
- 4) เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และได้ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ “แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ใหม่ และการท่องเที่ยวอารยธรรมของ” เป็น “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่อมหือวอารยธรรม Logistic และการค้าขายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”

เป้าประสงค์รวม

1. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารตามมาตรฐานสากลสู่ครัวโลก
2. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวอารยธรรม และใหม่ เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน
3. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาคและประเทศอาเซียน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 30 ประเด็นหลัก 79 แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา

- 1.1 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร
- 1.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม
- 1.3 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของสินค้าและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการ การท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

- 2.1 ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน
- 2.2 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
- 2.3 ส่งเสริมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 การอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3.2 การพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ
- 3.3 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- 3.4 พัฒนาศักยภาพการผลิตและการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

- 4.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 4.2 การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม
- 4.3 การพัฒนาความมั่นคงและความปลอดภัยของสังคม

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 มีศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ
- 1.2 สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้นและส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- 1.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเข้าสู่จังหวัดชัยภูมิ
- 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 1.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และประชาชนชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ
- 1.2 ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 1.3 สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

3.1 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง

3.2 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โคเนื้อโคราชวากิว และไก่บ้านโคราช

3.3 สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

4.1 ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม

4.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐานมีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์

4.3 ปรับปรุงและพัฒนาตัวเมืองชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

4.4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพและศรัทธาต่อเจ้าพ่อพญาแล

4.5 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอก ไม้ประดับสำคัญของประเทศ

4.6 ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทางการพัฒนา

5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

5.2 พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร

5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน

5.4 ส่งเสริมการสร้างตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

แนวทางการพัฒนา

6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค

6.2 สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

7.1 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้ในภาคการเกษตรอย่างเพียงพอ

7.3 การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

8.1 เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

8.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.3 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

8.4 สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอนาคตซึ่งเป็นจุดหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลนาหนองทุ่มเป็นตำบลขนาดเล็กที่มีประชาชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่อย่างสงบสุข และคาดการณ์ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่อาศัยและมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตดังนี้

“แหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ คุณภาพชีวิตดีถ้วนหน้า สังคมอยู่ดีมีสุข”

2.2 ยุทธศาสตร์

- 1.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2.การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง
- 3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน บริหาร การเมืองการปกครอง

2.3 เป้าประสงค์

เป้าหมาย

- 1.โครงสร้างพื้นฐานทั้งทางด้านคมนาคมการสื่อสารและสาธารณูปโภคได้มาตรฐาน
- 2.ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความสะดวกรวดเร็ว และความปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง
- 3.ลดปัญหาการขาดแคลนน้ำและปัญหามลพิษอย่างยั่งยืน
- 4.ปรับปรุงแหล่งน้ำที่มีอยู่ตามธรรมชาติให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- 5.เกษตรกรมีความรู้ทางวิชาการ และสามารถปรับปรุงวิธีการผลิต
- 6.ประชาชนในหมู่บ้านมีอาชีพเสริม และมีรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัวตลอดทั้งปี

- 7.ประชาชนในพื้นที่ได้รับการศึกษา สามารถอ่านออกเขียนได้เพิ่มมากขึ้น
- 8.เยาวชนในพื้นที่ได้รับการศึกษา และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับเยาวชน
- 9.เด็กและเยาวชนและประชาชนได้เรียนรู้และมีทักษะในการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของชุมชนและอาเซียน (AEC) และเผยแพร่ วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน
- 10.มีการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 11.ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามเกณฑ์ จปฐ.
- 12.ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพสุขภาพ รู้วิธีป้องกันโรค และรู้วิธีออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- 13.การบริหารจัดการบ้านเมืองมีประสิทธิภาพ

2.4 ตัวชี้วัด

1. ระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและได้รับการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง
2. ผลผลิตทางการเกษตรของราษฎรเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพราษฎรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือจากการสังคมสงเคราะห์
4. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นชุมชนมีความความเข้มแข็งและอย่างยั่งยืน
5. จำนวนแหล่งน้ำที่เพิ่มขึ้นตอบสนองความต้องการในการอุปโภคบริโภคของประชาชน
6. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำเร็จเป็นรูปธรรม
7. ชีตความสามารถในการกำจัดขยะมีเพิ่มขึ้นได้มาตรฐาน
8. ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีได้มาตรฐานและมีคุณภาพ
9. กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ และการสืบสานคุณค่าด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์ความเป็นตัวตนสู่คนรุ่นหลัง
10. ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการของภาครัฐตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้พอเพียง
2. ประชาชนมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. เส้นทางคมนาคมและสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐาน
4. มีการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ความรู้จิตสำนึกและเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และความสามัคคี

6.การบริหารจัดการบ้านเมืองมีประสิทธิภาพ

2.6 กลยุทธ์

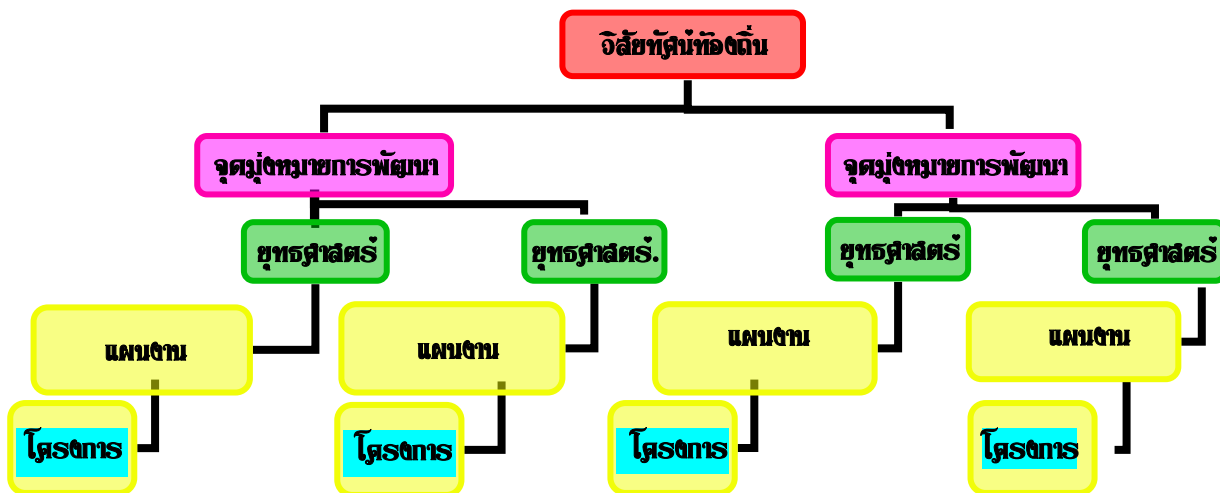
- 1.เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
- 2.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3.พัฒนาสถานด้านสุขภาพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- 4.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
- 5.บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 6.อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 7.เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมประชาชน
- 8.พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
- 9 อนุรักษ์ รักษา ขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณี อันดีงาม อยู่คู่สังคม
- 10.ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชน
11. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- 12.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนใน การนำแนวทางมากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็น ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นทรัพยากรที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันให้ ท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เพื่อเตรียมความพร้อมของทรัพยากร และพัฒนาระบบเศรษฐกิจของหมู่บ้าน ให้สามารถรองรับ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกอย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนา คน สังคม และ เศรษฐกิจภายในหมู่บ้านให้มีคุณภาพ ให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจโดยการสร้างฐานความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม บนพื้นฐานการผลิต การบริโภคที่เป็น

มิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของหมู่บ้านตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล สร้างการเรียนรู้ มุ่งสู่สังคมการมีส่วนร่วม เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การสรุปสถานการณ์การพัฒนา (SWOT Analysis)

3.1 การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ได้วิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาโอกาสพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

1.จุดแข็ง (strength)

1. การทอผ้าไหมเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลนาหนองทุ่ม
2. ตำบลนาหนองทุ่มมีจารีตประเพณีและวัฒนธรรมที่งดงาม มีความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
3. ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมีความหลากหลาย เช่น ข้าว ข้าวโพด โคเนื้อ ไก่ สุกร และปลา มีศักยภาพ เป็นแหล่งผลิตอาหาร
4. มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกและมีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เป็นเพื่อการสร้างงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน
5. กระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐ ในการจัดเวทีประชาคม การทำประชาพิจารณ์ การจัดทำแผนพัฒนาชุมชน และข้อบัญญัติต่าง ๆ มีความเข้มแข็งขึ้น
6. ผู้นำชุมชนสมานสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการร่วมมือกันในการปกครองและบริหารการพัฒนา

2.จุดอ่อน (Weakness)

1. ผลิตภัณฑ์ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นยังไม่ได้การพัฒนาให้มีรูปแบบที่ทันสมัย ขาดการพัฒนาด้านคุณภาพ และเทคนิคการตลาด
2. การผลิตในภาคเกษตรกรรมการส่งเสริมและการพัฒนาในด้านคุณภาพ มีผลผลิตทางการ

ผลิตต่ำ ขาดอุปกรณ์และเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมเพื่อใช้ในระบบการผลิต

กระบวนการผลิตไม่สามารถผลิตสินค้าให้ทันต่อความต้องการ

3. ประชาชนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการประกอบอาชีพและไม่มีความรู้พื้นฐานด้านการประกอบธุรกิจชุมชน
4. ในด้านสาธารณสุข ภาวะการเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
5. หลังฤดูเก็บเกี่ยวประชาชนจำนวนมากมีการอพยพออกจากหมู่บ้านละทิ้งถิ่นฐานเพื่อไปทำงานที่อื่น
6. ปัญหาหนี้สินและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีมากขึ้น
7. เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด

3.โอกาส (Opportunity)

1. รัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งกองทุนส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพและการประกอบธุรกิจชุมชนในหลายรูปแบบ
2. รัฐบาลกระจายอำนาจและงบประมาณเพื่อการพัฒนาให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น
3. มีกฎหมายปฏิรูปการศึกษา และสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี รวมทั้งมีการปฏิรูประบบราชการเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีของหน่วยงานภาครัฐ
4. กระแสประชาธิปไตยในประเทศไทยให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาคมการพิทักษ์สิทธิมนุษยชน การคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรีและผู้ด้อยโอกาส รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จึงเป็นโอกาสดีในการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสหลักดังกล่าว
5. มีเส้นทางในการคมนาคมที่เชื่อมต่อไปสู่อำเภอ จังหวัด สะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
6. มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติอุดมสมบูรณ์เอื้อต่อการลงทุนด้านการผลิตทางการเกษตร

4.อุปสรรค (Threat)

1. ภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นจากการได้รับการกระจายอำนาจ ไม่เหมาะสมสอดคล้องกับจำนวนบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอยู่จำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบอีกประการหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้รับการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้
2. ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงรวมทั้งราคาปัจจัยการผลิตในภาคเกษตรกรรมมีราคาสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและคุณภาพการผลิต
3. แรงงานที่มีการศึกษาสูง มีทักษะ และมีความรู้ความสามารถ นิยมไปทำงานที่อื่นที่ได้รับค่าจ้างผลตอบแทนสูงกว่าในพื้นที่
4. แหล่งการจ้างงานที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมากและทำให้เกิดความมั่นคงในการมีรายได้

ประจำมีจำนวนไม่มาก เช่น สถานประกอบการ และโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

1. ในปีต่อไปควรมีการพิจารณาโครงการที่จะบรรจุในแผนพัฒนาให้มีความกระชับมากขึ้น
2. ควรกระจายโครงการในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนามีระดับที่ใกล้เคียงกัน เช่น ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ มีการนำโครงการมาบรรจุในแผนพัฒนาและอนุมัติงบประมาณค่อนข้างน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับยุทธศาสตร์ด้านก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น
3. ผลการปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ควรมีการทบทวนแผนงานให้มีความสอดคล้องเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนด
4. คัดเลือก และจัดเรียงลำดับความสำคัญของโครงการให้ชัดเจน ก่อนบรรจุเป็นแผนงานโครงการ เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายที่สูงขึ้น
5. ข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามประชาชน เป็นสิ่งที่ อบต. ควรตระหนัก และนำมาปรับปรุงหรือจัดทำแผนพัฒนา เพื่อให้บริการประชาชนในปีต่อไป

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1. กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลัก

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

1.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ

(3) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(5) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

(6) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศและกองทัพ

(7) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติรักษาความมั่นคงของฐาน

ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลรวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงานและน้ำ

(8) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

2.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) **สมรรถนะทางเศรษฐกิจ**ได้แก่รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนและพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

(2) **การพัฒนาภาคการผลิตและบริการภาคเกษตร** ได้แก่เสริมสร้างฐานการผลิต การเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรพัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขันและส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับตัวสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งภาคอุตสาหกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูงสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคตเป็นต้นและภาคบริการพัฒนาระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

(3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยพัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงานเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากลยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศและ

พัฒนาศาสตร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและ นานาประเทศ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหาร สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธภาพของประเทศไทยและกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆและสาธารณชนไทย

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดชีวิต

(2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(3) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(4) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) การจัดระบบอนุรักษ์ พืชพันธุ์และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ

(4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

(6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

(2) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(3) การปรับปรุงบทบาทภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(4) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

(5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

(6) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(7) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็น

ธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) สู่ภาคปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็น ประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบ วิสัยทัศน์ และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เป็นกรอบ ที่แผนพัฒนาฯ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้จุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- ๑.๒ เพื่อเตรียมคนในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษ ๒๑
- ๑.๓ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- ๑.๔ เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

๒ แนวทางการพัฒนา

๒.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

๒.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๒.๓ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนค้ำึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและลดค่าใช้จ่ายในระบบสุขภาพภาครัฐ

๒.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

๒.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด
- ๑.๒ เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง
- ๑.๓ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

๒ แนวทางการพัฒนา

๒.๑ การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ ทั้งในด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การได้รับขยายการคุ้มครองทางสังคม (Social Protection) และสวัสดิการ (Welfare) ที่เหมาะสมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และการพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อประกอบอาชีพและยกระดับรายได้

๒.๒ การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งกฎหมาย กฎระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อให้ประชากรทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐและทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน สามารถพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

๒.๓ การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็ง การเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้ อย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ของภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน

๒. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

๒.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวได้สูงขึ้นโดยไม่สร้างแรงกดดันให้เกิดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด เกิดภาวะเงินเฟ้อ และแรงกดดันต่อภาระการคลังที่มากเกินไปการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการกระจายผลประโยชน์การพัฒนา

๒.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สร้างรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง อันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานราก ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๑.๒ สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มีประสิทธิภาพ

๑.๓ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น

๑.๔ พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการรับมือกับภัยพิบัติ

๒. แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

๒.๑ การรักษาพื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่าง ยั่งยืนและเป็นธรรมใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและ เป็นธรรมรวมทั้ง ผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์เพื่อใช้ในการบริหาร จัดการที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน ทั้งในมิติเชิงปริมาณและคุณภาพ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะประชาชนผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ลุ่มน้ำ เพื่อกำหนดทิศทางการบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำ ในทุกมิติโดยคำนึงถึงศักยภาพและข้อจำกัดด้านสิ่งแวดล้อมและมิติเชิงสังคมของพื้นที่ลุ่มน้ำ

๒.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค สร้างเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือเมืองสีเขียว เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน

๒.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการบริหารจัดการ ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้แนวคิดตลอด วัฏจักรชีวิต (Life Cycle Thinking)

๒.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพื่อให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุดและนำไปสู่ การพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๒.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ โดยผลักดันการจัดทำแผนแม่บท การ

บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน แสวงหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การบริหารจัดการพลังงานและ

ทรัพยากรธรรมชาติ และการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน สร้างความรู้ความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมาย และข้อตกลงระหว่างประเทศให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งควรมีการทบทวนกฎหมาย และข้อตกลง ระหว่างประเทศด้านการค้าและสิ่งแวดล้อมตามความเหมาะสมและความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อป้องกันปัญหาทางด้านการค้าหรือการตัดสินใจทางการค้า อาทิ ปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing: IUU) ติดตามและเฝ้าระวังมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อทางการค้าและการลงทุน ตลอดจนสนับสนุนการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนา ประเทศผู้ความมั่งคั่งและ

ยั่งยืน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภายใน และป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของชาติ

๑.๒ เพื่อสร้างความพร้อมและพินิจกำลังของทุกภาคส่วนให้มีขีดความสามารถในการบริหาร จัดการด้าน ความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัย คุกคามอื่นๆ

๑.๓ เพื่อสร้างความสอดคล้องระหว่างนโยบายด้านความมั่นคงให้สนับสนุนเสถียรภาพและ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สามารถพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศ ในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุข และผลประโยชน์ของชาติ

๒. แนวทางการพัฒนา

๒.๑ การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและดำรงไว้ซึ่งสถาบันหลัก ของชาติ

๒.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้ง การทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

๒.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตร ประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

๒.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ สังคม

และความมั่นคงของชาติเหนืออาณาเขตทางทะเล

๒.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่าง แผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล

๑.๒ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการแก่ประชาชนใน ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้

๑.๓ เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ

๑.๔ เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความ รวดเร็ว และเป็นธรรมแก่ประชาชน

๒. แนวทางการพัฒนา

๒.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความ โปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า สามารถให้บริการประชาชนในรูปแบบทางเลือก ที่หลากหลายและมีคุณภาพ ข้าราชการมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ องค์กรมีสมรรถนะสูงและมีความทันสมัย ราชการบริหารส่วนกลางมีขนาดเล็กลงและราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีขนาดที่เหมาะสมกับพื้นที่รับผิดชอบ

๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเวลา เกิดความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ มีกลไกและช่องทางให้ประชาชนและภาคเอกชนเข้าถึงข้อมูล สามารถตรวจสอบกระบวนการดำเนินงาน งบประมาณและการคลังของภาครัฐได้อย่างโปร่งใсыิ่งขึ้น

๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของประชาชนและภาคธุรกิจ

๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชน ได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง ผู้มีส่วนได้เสียได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ลดการพึ่งพิงงบประมาณ ประเภเงินอุดหนุนจากรัฐบาล มีความคล่องตัว พึ่งตนเองทางการคลังได้ในระยะยาว และสามารถจัดบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างมีมาตรฐานและประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และ ยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง เป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทย ให้ครอบคลุมภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค ประชาชนพร้อมทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนค่านิยมต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้าน การคมนาคมขนส่งและการค้า รวมทั้งมี กลไกกำกับดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ให้สามารถสนับสนุนการเพิ่ม ชีต ความสามารถในการแข่งขันของประเทศจากการพัฒนาโครงข่ายการขนส่ง และยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับ ประชาชน

๒. แนวทางการพัฒนา

๒.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง

๒.๑.๑ พัฒนาระบบขนส่งทางราง

๒.๑.๒ พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

๒.๑.๓ พัฒนาโครงข่ายทางถนน

๒.๑.๔ พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ

๒.๑.๕ พัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

๒.๒ การสนับสนุนการพัฒนากระบวนขนส่ง

๒.๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๒.๒ พัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

๒.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

๒.๓.๑ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้ มาตรฐานสากลและสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทาน

๒.๓.๒ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้าให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการค้าโลก

๒.๓.๓ พัฒนาคุณภาพบุคลากรและวางแผนจัดการกำลังคนด้านโลจิสติกส์ให้สอดคล้องกับ ความต้องการของภาคธุรกิจ โดยเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยหน่วยงานภาครัฐร่วมดำเนินการกับ ภาคเอกชนในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาสาขาโลจิสติกส์ระดับอาชีวศึกษาและระดับปริญญา ฝึกอบรม วิชาชีพเฉพาะหรือเทคนิคเฉพาะด้าน และส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนในการฝึกอบรมในระดับปฏิบัติงาน เพื่อให้กำลังคนด้านโลจิสติกส์มีคุณภาพ มาตรฐาน และสอดคล้องกับความต้องการภาคธุรกิจ

๒.๓.๔ บริหารจัดการระบบติดตามประเมินผลการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ โดยเน้น การติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ระบบ โลจิสติกส์ ติดตามการเปลี่ยนแปลงด้านข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งระดับทวิภาคี พหุภาคีในภูมิภาค และนานาชาติที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาโลจิสติกส์ อาทิ ความตกลงด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้า ขององค์การการค้าโลก (WTO Trade Facilitation Agreement) และข้อตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership: TPP) เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการเตรียมการปรับปรุงและวางแผนการพัฒนา รวมทั้ง

การจัดทำฐานข้อมูลและระบบตัวชี้วัดที่มีประสิทธิภาพ อาทิตฐานข้อมูลอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม หรือพาณิชย์

๒.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน

๒.๔.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

๒.๔.๒ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน

๒.๔.๓ เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและ พลังงานสะอาด

๒.๔.๔ ปรับปรุงและพัฒนาการกำกับดูแลการประกอบกิจการพลังงานให้เป็นไป ตาม กฎหมายและระเบียบอย่างถูกต้องเหมาะสมมีธรรมาภิบาล และทันสมัยการเปลี่ยนแปลงในตลาดพลังงาน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลังงานในอนาคต และเตรียมความพร้อมสู่การเปิดเสรี ในภาคพลังงาน ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการจัดหาพลังงานจากแหล่งต่าง ๆ และการกำหนดโครงสร้างราคาพลังงานที่สะท้อนต้นทุน และเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการพลังงานและผู้บริโภค

๓.๔.๕ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางพลังงานและเพิ่มโอกาสของไทยใน การ พัฒนาพลังงานในภูมิภาคอาเซียน

๒.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

๒.๕.๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมี ประสิทธิภาพ

๒.๕.๒ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

๒.๕.๓ ส่งเสริมนวัตกรรมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีอวกาศ ของไทย

๒.๕.๔ สร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยจัดตั้งศูนย์การเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคาม ทางไซเบอร์เพื่อดูแลปัญหาและรับมือกับภัยคุกคามที่เปลี่ยนแปลงไปตามความก้าวหน้า ของเทคโนโลยี โดยเฉพาะความมั่นคงปลอดภัยในภาคการเงินและความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล

๒.๕.๕ ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการส่งเสริมและสนับสนุนการ พัฒนากิจการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ และสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย การกำหนดมาตรฐานระบบตรวจสอบยืนยันตัวตน/บุคคลทางออนไลน์ ระเบียบการใช้สิทธิ์แห่งทางในการพัฒนาและขยายโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมรวมทั้งการจัดตั้ง องค์กร ภาคเอกชนในรูปแบบสภาวิชาชีพดิจิทัล เพื่อเป็นกลไกในการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลในส่วนของภาคเอกชนที่ เชื่อมโยงกับภาครัฐ

๒.๖ การพัฒนาระบบน้ำประปา

๒.๖.๑ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง

๒.๖.๒ การบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๒.๖.๓ เร่งรัดการลดอัตราการสูญเสียในเชิงรุกควบคู่กับการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของระบบ

ประปาทั่วประเทศ

๒.๖.๔ เร่งปรับปรุงโครงสร้างการบริหารกิจการประปา โดยแยกบทบาทของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนระหว่างหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแลการประกอบกิจการประปาที่เป็นเอกภาพ และหน่วยงานให้บริการ ควบคู่กับการออกกฎหมายการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการประปา ในภาพรวมของประเทศให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๒ เพื่อนำไปสู่การให้บริการน้ำประปาที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการกระจายบริการไปยังประชาชนทุกระดับ คุณภาพน้ำที่เชื่อถือได้ และการกำหนดโครงสร้างอัตราค่าน้ำที่เป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ขั้นก้าวหน้า ให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย

๑.๒ เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑.๓ เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๔ เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

๒. แนวทางการพัฒนา

๒.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และสังคม

๒.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)

๓.๓ พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น

๑.๒ เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

๑.3 เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

๑.๔ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและ
พัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน การ

๒. แนวทางการพัฒนา

๒.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๒.๑.๑ ภาคเหนือ : พัฒนาให้เป็นฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูง

๑) พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและความยั่งยืน มีธุรกิจบริการต่อเนื่องกับ
การท่องเที่ยวบริการสุขภาพและการศึกษาที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ที่สร้างมูลค่า
เพิ่มสูง

๒) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มภายใต้ แนวคิดเกษตร
ปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับ
ความต้องการของตลาด

๓) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างความ
สมดุลแก่ระบบนิเวศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) พัฒนาระบบการดูแลสุขภาพรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ของ
ภาคเหนือที่เร็วกว่าระดับประเทศ ๑๐ ปี

๒.๑.๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : พัฒนาให้หลุดพ้นจากความยากจน สู้เป้าหมาย การ
พึ่งตนเอง

๑) เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๓) ยกกระตือรือร้นการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อน ประวัติศาสตร์
ธรรมชาติ และกีฬาสู่นานาชาติ

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕) พัฒนาทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ
ในพื้นที่ต้นน้ำของจังหวัดเลย อุตรดิตถ์ สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขต
พื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการฟื้นฟู ป่าปลูก และ
ป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลาย ของดินอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ
ตลอดจนส่งเสริมป่าชุมชน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากป่าไม้อย่างยั่งยืน

๒.๑.๓ ภาคกลาง : พัฒนาเป็นศูนย์อุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำ ศูนย์กลางการผลิตอาหารและ
สินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานโลก และศูนย์รวมการท่องเที่ยวของเอเชีย

๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของฐานอุตสาหกรรมเดิม และส่งเสริม การพัฒนา
อุตสาหกรรมแห่งอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ เพื่อยกระดับฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ของภาคกลางให้
เป็นศูนย์อุตสาหกรรมสีเขียวชั้นนำในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๒) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความ ทันสมัยและ
เป็นสากล เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ภาคกลางเป็นฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ

ปลอดภัยและได้มาตรฐานโลก สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหาร ของประเทศ

๓) ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและภาพลักษณ์ที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มศักยภาพของภาคกลางให้เป็นศูนย์รวมการท่องเที่ยวของเอเชียที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ

๔) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำ แก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการใช้น้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การท่องเที่ยวและชุมชน โดยปรับปรุงและ บำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิมจัดสรรน้ำ และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม รองรับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างพอเพียงและมีเสถียรภาพ รวมทั้งส่งเสริม การทำแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กกระจายในพื้นที่การเกษตรของภาคกลางตอนบนเพื่อแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง

๒.๑.๔ ภาคใต้ : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสีเขียว ได้มาตรฐานสากล และแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพของ ห่วงโซ่คุณค่า เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๒) ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างต่อเนื่องและกระจายรายได้ จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เชื่อมโยงรวมทั้งชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๓) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา สตูล ยะลา และนราธิวาส และพื้นที่ได้รับผลกระทบ จากการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดนครศรีธรรมราชและสงขลา โดยการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วนในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ การใช้ระบบสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง การบังคับใช้ กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมและผังเมืองอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการควบคุมกิจกรรมบริเวณชายฝั่งทะเลเพื่อลดการเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ที่จะส่งผลกระทบต่อภารกิจกัดเซาะชายฝั่งในระยะยาว

๒.๒ การพัฒนาเมือง

๒.๒.๑ แนวทางการพัฒนาหลัก

พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม โดยมีความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีคุณภาพและทั่วถึงและเน้นความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ ความหลากหลาย และศักยภาพของเมือง บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

๑) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เชื้อต่อ การขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุล จัดระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่ได้มาตรฐานรวมทั้งที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และดูแลความปลอดภัยของประชาชน

๒) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลางส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคมและภาคเอกชน ใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอย อย่างครบวงจร ปรับปรุงการรวบรวมขยะ การคัดแยก การนำกลับมาใช้ประโยชน์ และจัดตั้งสถานที่จัดการขยะมูลฝอยร่วมกันระหว่างชุมชน ตลอดจนรณรงค์การใช้น้ำอย่างประหยัดเพื่อช่วยลดมลพิษทางน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในเขตเมือง

๓) พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง เพื่อบรรเทาปัญหาจราจร และให้ประชาชนเข้าถึงบริการระบบขนส่งสาธารณะซึ่งมีต้นทุนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญต่อระบบรถประจำทาง ระบบทางจักรยาน ทางเท้า และการพัฒนาสถานีขนส่งสาธารณะ ในเขตเมืองภายใต้หลักการส่งเสริมความสะอาดปลอดภัยในการเดินทางของคนทุกช่วงวัยและผู้พิการ รวมทั้งส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท

๔) รักษาอัตลักษณ์ของเมืองและสร้างคุณค่าของทรัพยากรเพื่อกระจายรายได้ให้คนในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์สืบสานประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้าน และเมืองเก่า ตลอดจนใช้เศรษฐกิจดิจิทัลต่อยอดการพัฒนาเมืองควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนและการสร้างแบบแผนหรือเอกลักษณ์ของเมือง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองอย่างมีคุณค่าทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมือง โดยรวมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเมืองให้มีขนาดที่เหมาะสม เสริมสร้างขีดความสามารถขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและความร่วมมือระหว่างกัน เพื่อให้บริหารจัดการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการวางแผน การพัฒนาเมือง การจัดทำผังเมืองและการบังคับใช้ อีกทั้งเพิ่มบทบาทของหน่วยงานส่วนกลางในการสนับสนุนการพัฒนาเมืองทั้งด้านเทคนิคและการจัดสรรงบประมาณ

๒.๒.๒ แนวทางการพัฒนาเมืองสำคัญ

๑) ส่งเสริมกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการติดต่อธุรกิจระหว่างประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการศึกษา การบริการด้านการแพทย์และสุขภาพระดับนานาชาติที่พร้อมด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีในการสื่อสารและระบบคมนาคมมาตรฐานสูง โดยปรับปรุงและจัดให้มีศูนย์การขนส่งในเขตเมือง อาทิ บางซื่อ จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน จัดเตรียมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการทางสังคมและที่อยู่อาศัย ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชากรเมืองที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งแก้ไขปัญหาจราจร ขยะ น้ำเสีย น้ำท่วม และมลภาวะทางอากาศ ตลอดจนการจัดทัศนียภาพของเมือง ให้สวยงาม มีพื้นที่สีเขียวและสวนสาธารณะ

๒) พัฒนาเมืองปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และ สมุทรสาคร) ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการบริการธุรกิจและการพาณิชย์ศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ ศูนย์บริการด้านสุขภาพและการศึกษาและเมืองที่อยู่อาศัย โดยประสานการวางระบบโครงข่ายโครงสร้าง พื้นฐาน ระบบขนส่งมวลชนสาธารณะ และบริการทางสังคม กับมาตรการทางผังเมือง ในการขึ้นนำให้การขยายตัวของเมืองเป็นไปอย่างมีแบบแผนและเหมาะสม รวมทั้งการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองให้เอื้อต่อการอยู่อาศัย การเดินทางและการขนส่งโดยสะดวกและปลอดภัย โดยเฉพาะการป้องกันน้ำท่วม น้ำเสีย พร้อมทั้งการจัดให้มีพื้นที่สีเขียว เพื่อเป็นปอดและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชุมชนเพิ่มขึ้นรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและกิจกรรมต่างๆ ทั้งการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม ธุรกิจการค้า การคมนาคมขนส่ง และการเพิ่มขึ้น ของประชากรเมือง

๓) พัฒนาเมืองเชียงใหม่และเมืองพิษณุโลกให้เป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ ธุรกิจ สุขภาพ การศึกษา และธุรกิจด้านดิจิทัล โดยการปรับปรุงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมทั้งสายหลักสาย รอง การ พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งหลายรูปแบบเพื่อการเชื่อมโยงระหว่างเมืองและพื้นที่โดยรอบรวมถึง การพัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับ “สังคมดิจิทัล” และการ พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน

๔) พัฒนาเมืองขอนแก่นและเมืองนครราชสีมาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบ โครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาคส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและ ระบบขนส่งอื่นๆ และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ

๕) พัฒนาเมืองภูเก็ตและเมืองหาดใหญ่ให้เป็นเมืองน่าอยู่และเอื้อต่อ การ ขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการสนับสนุนให้มี การพัฒนา ระบบขนส่งสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย รวมทั้งการพัฒนา ที่ อยู่อาศัยที่เพียงพอ ตลอดจนมีระบบบริหารจัดการขยะที่เหมาะสม

๖) พัฒนาพื้นที่รอบสถานขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองอยุธยา เมืองนครสวรรค์ เมืองขอนแก่น และเมืองทุ่งสง และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้ง บริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองเบตง เมืองสะเตง เมืองพุน้ำร้อน เมือง อร์ญประเทศ เมืองนครพนม เมืองหนองคาย เมืองเชียงทอง โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การผังเมืองควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

๒.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

๒.๓.๑ พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลัก ของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม และได้รับการยอมรับจากชุมชนมีโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการบริการ สังคมและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการค้าเสรีและการประกอบอาชีพ ของประชาชนควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืนแนวทางการพัฒนา

๑) เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลักให้เกิดผล ในทาง ปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการกำกับดูแลตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมให้ดำเนิน การตาม ระเบียบ กฎหมาย และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ภาคประชาชนสถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพัฒนาและ เชื่อมโยงระบบข้อมูลและระบบติดตามเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส เพื่อสร้างความ เชื่อมั่นให้กับประชาชนและลดความขัดแย้งระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชน

๒) สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเป็นมิตร ต่อ สิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการสนับสนุนอุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ ให้ ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเดิมและส่งเสริมอุตสาหกรรมอนาคตที่ใช้เทคโนโลยีทันสมัยเพื่อลดผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและชุมชน ลดการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิด ลดการรั่วซึมของสารอันตรายระเหยง่าย โดยเฉพาะใน พื้นที่มาบตาพุด และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรมใน รูปแบบนิคม อุตสาหกรรมเพื่อควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิต

เชื่อมโยงกันเพื่อลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด ด้วยมาตรการส่งเสริมการลงทุนใหม่ การอำนวยความสะดวกของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ การจัดการผังเมืองและ การบังคับใช้การจัดตั้งกองทุนในพื้นที่ของภาคอุตสาหกรรม ร่วมกับชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างสมดุลของการพัฒนา

๓) เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเล ให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ๒ ผัง ทะเลอาวไทยและอันดามัน เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวคุณภาพมีจำนวนมากขึ้น โดยพัฒนา ท่าเรือยอชท์ ท่าเรือข้ามฟากและท่าเรือสำราญที่ทันสมัยได้มาตรฐานสากล มีความปลอดภัยในการเดินทางและขนส่งสินค้า และเชื่อมต่อกับระบบรถไฟ ระบบขนส่งทางบกและทางอากาศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศขยายขีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบ ให้บูรณาการและเชื่อมโยงกันทั้งระบบ ได้แก่ท่าอากาศยานทั้ง ๓ แห่ง คือสุวรรณภูมิ ดอนเมืองและอู่ตะเภา เชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางรางทางเรือและอากาศ เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่เพิ่มขึ้นและเชื่อมโยงสู่พื้นที่โดยรอบและตลาดโลก พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายน้ำ (น้ำดิบ น้ำประปา) ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะน้ำเสีย และปรับปรุงคุณภาพ

การศึกษาด้านอาชีวศึกษาวิศวกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรเฉพาะทางให้สอดคล้อง กับความต้องการของกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างเหมาะสม และยกระดับบริการสาธารณสุขทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

๕) กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจเพื่อสังคม

๓.๓.๒ พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม ในพื้นที่เป้าหมาย เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน ๑๐ พื้นที่ ได้แก่ ตาก สระแก้ว สงขลา หนองคาย นครพนม มุกดาหาร ตราด กาญจนบุรี เชียงราย และนราธิวาส แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน โดยให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมีใช้ภาษีในระดับเหมาะสมเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุน จากทั้งนักลงทุนไทยและต่างประเทศ จัดให้มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จที่มีอำนาจในการอนุมัติ อนุญาตแบบเบ็ดเสร็จในพื้นที่ กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมเป้าหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาเมืองชายแดน ให้สามารถรองรับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการขยายตัวของเมือง

๒) สนับสนุนและยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยพัฒนากิจกรรมด้านการผลิต การค้าโลจิสติกส์ การบริการ และการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละพื้นที่ทั้งในด้านที่ตั้ง ด้านทรัพยากร และโอกาสจากประเทศเพื่อน

บ้าน ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีระดับสูงร่วมกับการวิจัยและพัฒนา
การผลิตและการบริการ

เพื่อต่อยอดและยกระดับมาตรฐาน

๓) ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโดยเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถของวิสาหกิจชุมชนและ ผู้ประกอบการในพื้นที่ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชนให้สามารถใช้ประโยชน์จากการพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ในกระบวนการพัฒนา รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและรองรับการเติบโตของพื้นที่

๔) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การแก้ปัญหายยะมูลฝอยโดย “การลดใช้ ใช้ซ้ำ และแปรรูป นำกลับมาใช้ใหม่” รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์จัดการขยะมูลฝอยร่วมกันระหว่างชุมชน และการจัดการน้ำเสีย ตลอดจนการกำหนดมาตรการควบคุมผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนที่อาจมีต่อพื้นที่รอบนอก

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนว ระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

๑.๒ เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิต และการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

๑.๓ เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

๒. แนวทางการพัฒนา

๒.๑ พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ทั้งนี้ จะต้องมีการกำหนดกรอบเวลาร่วมกันให้ชัดเจนในการที่จะมีกฎระเบียบ มารองรับ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากการเป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงในภูมิภาค รวมทั้งช่วยกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น จากการเชื่อมต่อเป็นแนวระเบียงเศรษฐกิจจากภายนอกสู่พื้นที่การพัฒนาภายในประเทศไทย

๒.๒ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค ทั้งการให้บริการทางการศึกษา บริการด้านการเงิน บริการด้านสุขภาพ บริการด้านโลจิสติกส์ และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย โดยอาศัยจุดเด่นด้านภูมิศาสตร์ ที่ตั้งของประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางของความร่วมมือ และการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าร่วมกับประเทศ เพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาคอาเซียน (ไทยบวกหนึ่ง)

๒.๓ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทยเพื่อสร้างผลตอบแทนจากเงินทุนและองค์ความรู้และเทคโนโลยีในสาขาการผลิตและบริการที่ไทยมีขีดความสามารถโดดเด่น และสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นชาติการค้า ซึ่งเป็นการดำเนิน ยุทธศาสตร์เชิงรุกที่จะใช้ประโยชน์จากเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายหลังปี ๒๕๕๘ ที่ทำให้อาเซียน กลายเป็นแหล่งผลิตและตลาดเดียวกันรวมทั้งการใช้ประโยชน์ข้อตกลง RCEP ในอนาคตที่เปิดโอกาสให้ ประเทศสมาชิกเป็นฐานใหม่ในการลงทุนและการส่งออกของไทย การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยมีขีดความสามารถในการผลิตได้และค้าขายเป็น การพัฒนาความเป็นสากลของบุคลากรไทย การสร้างนักการค้าอัจฉริยะสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการการค้าในภูมิภาค (Smart Traders) และการส่งเสริมการค้าที่ขับเคลื่อนหรือนำโดยความต้องการในตลาด

๒.๔ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทาง ยุทธศาสตร์ ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน เพื่อสร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ ส่งผลให้เกิดประโยชน์ร่วมกันโดยการผลักดันการให้ความช่วยเหลือทั้งด้านการเงินเทคนิค และวิชาการแก่ประเทศเพื่อนบ้านและการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยกำหนดรูปแบบความร่วมมือในตลาดเป้าหมายแต่ละ ประเภท โดยจะต้องคำนึงถึงความสำคัญทางการค้าต่อประเทศไทย และระดับการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการ ทางเศรษฐกิจของตลาดนั้นๆ

๒.๕ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานา ประเทศทั้งในระดับทวิภาคี พหุภาคี และต่อยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มีศักยภาพและประเทศในอนุภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความมั่นคง ในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและในระดับโลก และความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติ

๒.๖ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ ให้มีลักษณะ เป็นทีม ไทยแลนด์ เพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่างๆ มีลักษณะที่สอดคล้องและส่งเสริมกันและกัน อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ รวมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศและให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศตลอดจนผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดี และศักยภาพทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆ ของประเทศไทย

๒.๗ การเข้าร่วมเป็นภาคความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาคโดยมีบทบาท ที่ สร้างสรรค์เพื่อเป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก เพื่อรักษาสอดคล้อง ใน

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างไทยและมหาอำนาจต่าง ๆ ทั้งในระดับโลกและภูมิภาค และประโยชน์อื่นๆ ของ ประเทศทั้งในด้านการค้า ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน โอกาสทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ไทย โอกาสในการเข้าถึงตลาดเงินและตลาดทุนที่ทันสมัยและเป็นทางเลือกของประเทศ การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในกรอบนานาชาติและการรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงของไทยและภูมิภาคโดยรวม

๒.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ทั้งความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาคเป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาคใต้ ซึ่ง อบต.นาหนองทุ่มนั้น ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและ

สติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคง ด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่ไปกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนายึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสมการพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบบรรณารักษ์ เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพ การผลิตการเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการอบอ้อมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาคป้องกันการรุกล้ำพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาพื้นที่ท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูอินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ เพื่อพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม พลังงานทดแทน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑

(นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑ (ฉบับทบทวน)

ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของการภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาชน สังคมทั้ง ๔ จังหวัด ทุกชั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูลการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ รวม กลยุทธ์ ตัวชี้วัด แผนงานและโครงการจากการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ จึงได้กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดในอนาคต คือ

- ๑) เป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรมและพลังงานทดแทนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- ๒) เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและไหม
- ๓) เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic กระจายสินค้าในภูมิภาคและการค้าชายชายแดน
- ๔) เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

และได้ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ “แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ใหม่ และการท่องเที่ยวอารยธรรมของ” เป็น “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่อมหิยวอารยธรรม Logistic และ การค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”

เป้าหมายรวม

- ๑. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารตามมาตรฐานสากลสู่ครัวโลก
- ๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยวอารยธรรม และไหม เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน
- ๓. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาคและประเทศอาเซียน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ๓๐ ประเด็นหลัก ๗๙ แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย ๙ ประเด็นหลัก ๓๓ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๒๐ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก ๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการ (Internal Process) ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก ๑๕ แนวทางการดำเนินการ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจฐานรากและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา

- 1.4 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร
- 1.5 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม
- 1.6 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของสินค้าและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการ การท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

2.1 ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๒.๒ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๒.๓ ส่งเสริมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เกิด
ความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 3.1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3.2 การพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ
- 3.3 การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๓.๔ พัฒนาศักยภาพการผลิตและการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

4.1 การพัฒนาคุณภาพชีวิต

4.2 การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

4.3 การพัฒนาความมั่นคงและความปลอดภัยของสังคม

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

1.7 มีศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษาที่เทียบเคียงระดับประเทศ

1.8 สร้างแรงจูงใจให้ครูดี ครูเก่ง มาร่วมจัดการเรียนการสอนที่จังหวัดชัยภูมิมากขึ้นและส่งเสริมขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน

1.9 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ (ICT) ในการเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเข้าสู่จังหวัดชัยภูมิ

1.10 ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.11 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้านในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.12 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของเยาวชนและแรงงานฝีมือในท้องถิ่นให้มีขีดความสามารถพร้อมรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1.4 ส่งเสริมการแก้ปัญหาสำคัญด้านสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดชัยภูมิ

1.5 ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1.6 สร้างชุมชนเข้มแข็ง มีเอกภาพ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร

3.1 ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในพืชหลัก ได้แก่ ข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง

3.2 ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นความหวังในอนาคต ได้แก่ พริก ยางพารา โคเนื้อโคราชขาว

กิว และไก่บ้านโคราช

3.3 สร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 4.1 ส่งเสริมและเร่งรัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิให้เป็นรูปธรรม
- 4.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้ได้มาตรฐานมีความปลอดภัย และมีภูมิทัศน์ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์
- 4.3 ปรับปรุงและพัฒนาตัวเมืองชัยภูมิให้น่าอยู่ เกิดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น และยังคงความเป็นแหล่งภูมิปัญญาดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 4.4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเคารพและศรัทธาต่อเจ้าพ่อพญาแล
- 4.5 พัฒนาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นแหล่งปลูกไม้ดอก ไม้ประดับสำคัญของประเทศ
- 4.6 ส่งเสริมขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

แนวทางการพัฒนา

- 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนสร้างพลังงานเพื่อเศรษฐกิจชุมชน
- 5.2 พัฒนาการบริหารจัดการพืชพลังงานอย่างครบวงจร
- 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการร่วมลงทุนกับภาคเอกชนในการผลิตพลังงานทดแทน
- 5.4 ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในการใช้พลังงานอย่างมีคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและการเชื่อมโยงสู่ประเทศในประชาคมอาเซียน

แนวทางการพัฒนา

- 6.1 ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการตลาดและโลจิสติกส์ในภูมิภาค
- 6.2 สนับสนุนการพัฒนาความเชื่อมโยงของระบบการขนส่งภายในท้องถิ่นให้เชื่อมต่อกับส่วนกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 7.1 การอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น
- 7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่นในการจัดให้มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำชุมชน เพื่อเพิ่มปริมาณและรองรับการใช้ในภาคการเกษตรอย่างเพียงพอ
- 7.3 การนำเทคโนโลยีสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

8.1 เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบคุณภาพของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

8.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.3 ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

8.4 สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อเป็นสภาพการณ์ในอุดมคติซึ่งเป็นจุดหมายและปรารถนา คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า ตำบลนาหนองทุ่มเป็นตำบลขนาดเล็กที่มีประชาชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่อย่างสงบสุข และคาดการณ์ว่าในอนาคตต้องเป็นชุมชนที่สงบสุขน่าอยู่อาศัยและมีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมดี จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคตดังนี้

“แหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ คุณภาพชีวิตดีถ้วนหน้า สังคมอยู่ดีมีสุข”

2.2 ยุทธศาสตร์

- 1.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 2.การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง
- 3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน บริหาร การเมืองการปกครอง

2.3 เป้าประสงค์

เป้าหมาย

- 1.โครงสร้างพื้นฐานทั้งทางด้านคมนาคมการสื่อสารและสาธารณูปโภคได้มาตรฐาน
- 2.ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความสะดวกรวดเร็ว และความปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง
- 3.ลดปัญหาการขาดแคลนน้ำและปัญหามลพิษอย่างยั่งยืน
- 4.ปรับปรุงแหล่งน้ำที่มีอยู่ตามธรรมชาติให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- 5.เกษตรกรมีความรู้ทางวิชาการ และสามารถปรับปรุงวิธีการผลิต
- 8.ประชาชนในหมู่บ้านมีอาชีพเสริม และมีรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัวตลอดทั้งปี
- 9.ประชาชนในพื้นที่ได้รับการศึกษา สามารถอ่านออกเขียนได้เพิ่มมากขึ้น
- 10.เยาวชนในพื้นที่ได้รับการศึกษา และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับเยาวชน
- 11.เด็กและเยาวชนและประชาชนได้เรียนรู้และมีทักษะในการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของชุมชนและอาเซียน (AEC) และเผยแพร่ วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน
- 12.มีการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 13.ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามเกณฑ์ จปฐ.

14.ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพ รู้วิธีป้องกันโรค และรู้วิธีออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

15.การบริหารจัดการบ้านเมืองมีประสิทธิภาพ

2.4 ตัวชี้วัด

1. ระบบคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและได้รับการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง
2. ผลผลิตทางการเกษตรของราษฎรเพิ่มขึ้นและมีคุณภาพราษฎรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือจากการสังคมสงเคราะห์
4. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นชุมชนมีความความเข้มแข็งและอย่างยั่งยืน
5. จำนวนแหล่งน้ำที่เพิ่มขึ้นตอบสนองความต้องการในการอุปโภคบริโภคของประชาชน
6. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำเร็จเป็นรูปธรรม
7. ชีตความสามารถในการกำจัดขยะมีเพิ่มขึ้นได้มาตรฐาน
8. ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีได้มาตรฐานและมีคุณภาพ
9. กิจกรรมกีฬาและนันทนาการ และการสืบสานคุณค่าด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น อนุรักษ์ความเป็นตัวตนสู่คนรุ่นหลัง
๑0. ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการของภาครัฐตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้พอเพียง
๒. ประชาชนมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. เส้นทางคมนาคมและสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐาน
๔. มีการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ความรู้จิตสำนึกและเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และความสามัคคี
๖. การบริหารจัดการบ้านเมืองมีประสิทธิภาพ

๒.๖ กลยุทธ์

- 1.เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
- 2.ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3.พัฒนาสถานด้านสุขภาพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- 4.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

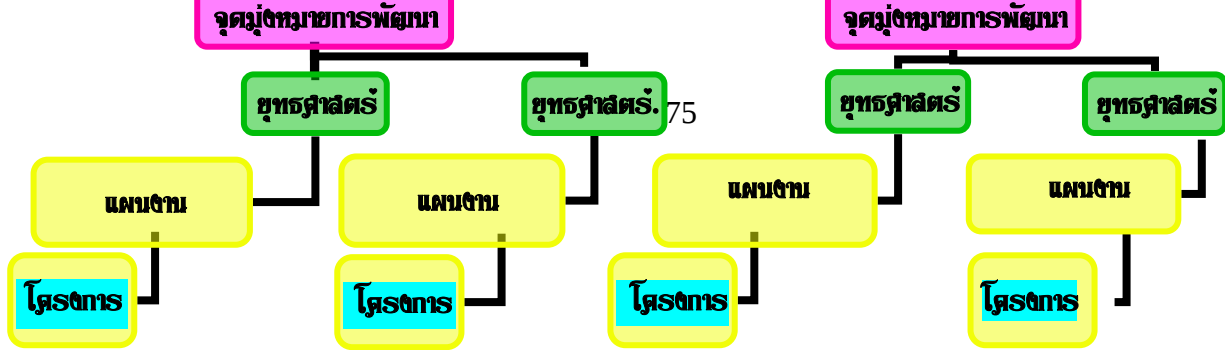
- ๕.บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5.อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๖.เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมประชาชน
- ๗.พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
๘. อนุรักษ์ รักษา ขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณี อันดีงาม อยู่คู่สังคม
- ๘.ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชน
๙. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- ๑๐.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด และยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนใน การนำแนวทางมากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็น ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นทรัพยากรที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใน ท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เพื่อเตรียมความพร้อมของทรัพยากร และพัฒนาระบบเศรษฐกิจของหมู่บ้านให้สามารถรองรับ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกอย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคม และ เศรษฐกิจภายในหมู่บ้านให้มีคุณภาพ ให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจโดยการสร้างฐานความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม บนพื้นฐานการผลิต การบริโภคที่เป็น

มิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของหมู่บ้านตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองหุ้ม จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล สร้างการเรียนรู้ มุ่งสู่สังคมการมีส่วนร่วม เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๔ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การสรุปสถานการณ์การพัฒนา (SWOT Analysis)

3.1 การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม ได้วิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาโอกาสพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

1.จุดแข็ง (strength)

1. การทอผ้าไหมเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลนาหนองทุ่ม
2. ตำบลนาหนองทุ่มมีจารีตประเพณีและวัฒนธรรมที่งดงาม มีความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
3. ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมีความหลากหลาย เช่น ข้าว ข้าวโพด โคเนื้อ ไก่ สุกร และปลา มีศักยภาพ เป็นแหล่งผลิตอาหาร
4. มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกและมีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เป็นเพื่อการสร้างงานและเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน
5. กระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐ ในการจัดเวทีประชาคม การทำประชาพิจารณ์ การจัดทำแผนพัฒนาชุมชน และข้อบัญญัติต่าง ๆ มีความเข้มแข็งขึ้น
6. ผู้นำชุมชนสมานสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการร่วมมือกันในการปกครองและบริหารการพัฒนา

2.จุดอ่อน (Weakness)

8. ผลิตภัณฑ์ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาให้มีรูปแบบที่ทันสมัย ขาดการพัฒนาด้านคุณภาพ และเทคนิคการตลาด
9. การผลิตในภาคเกษตรกรรมการส่งเสริมและการพัฒนาในด้านคุณภาพ มีผลผลิตการผลิิตต่ำ ขาดอุปกรณ์และเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการกระบวนการผลิต กระบวนการผลิตไม่สามารถผลิตสินค้าให้ทันต่อความต้องการ
10. ประชาชนส่วนใหญ่ขาดทักษะในการประกอบอาชีพและไม่มีความรู้พื้นฐานด้านการประกอบธุรกิจชุมชน
11. ในด้านสาธารณสุข ภาวะการเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

12. หลังฤดูเก็บเกี่ยวประชาชนจำนวนมากมีการอพยพออกจากหมู่บ้านละทิ้งถิ่นฐานเพื่อไปทำงานที่อื่น
13. ปัญหาหนี้สินและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีมากขึ้น
14. เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด

3.โอกาส (Opportunity)

7. รัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งกองทุนส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพและการประกอบธุรกิจชุมชนในหลายรูปแบบ
8. รัฐบาลกระจายอำนาจและงบประมาณเพื่อการพัฒนาให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น
9. มีกฎหมายปฏิรูปการศึกษา และสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี รวมทั้งมีการปฏิรูประบบราชการเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีของหน่วยงานภาครัฐ
10. กระแสประชาธิปไตยในประเทศไทยให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาคมการพิทักษ์สิทธิมนุษยชน การคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรีและผู้ด้อยโอกาส รวมถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จึงเป็นโอกาสดีในการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสหลักดังกล่าว
11. มีเส้นทางในการคมนาคมที่เชื่อมไปสู่อำเภอ จังหวัด สะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
12. มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติอุดมสมบูรณ์เอื้อต่อการลงทุนด้านการผลิตทางการเกษตร

4.อุปสรรค (Threat)

3. ภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นจากการได้รับการกระจายอำนาจ ไม่เหมาะสมสอดคล้องกับจำนวนบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอยู่จำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบอีกประการหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้รับการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

4. ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงรวมทั้งราคาปัจจัยการผลิตในภาคเกษตรกรรมมีราคาสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและคุณภาพการผลิต
3. แรงงานที่มีการศึกษาสูง มีทักษะ และมีความรู้ความสามารถ นิยมไปทำงานที่อื่นที่ได้รับค่าจ้างผลตอบแทนสูงกว่าในพื้นที่
4. แหล่งการจ้างงานที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมากและทำให้เกิดความมั่นคงในการมีรายได้ประจำมีจำนวนไม่มาก เช่น สถานประกอบการ และโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. ในปีต่อไปควรมีการพิจารณาโครงการที่จะบรรจุในแผนพัฒนาให้มีความกระชับมากขึ้น

๒. ควรกระจายโครงการในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาให้มีระดับที่ใกล้เคียงกัน เช่น ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ มีการนำโครงการมาบรรจุในแผนพัฒนาและอนุมัติงบประมาณค่อนข้างน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับยุทธศาสตร์ด้านก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น

๓. ผลการปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนา ควรมีการทบทวนแผนงานให้มีความสอดคล้องเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนด

๔. คัดเลือก และจัดเรียงลำดับความสำคัญของโครงการให้ชัดเจน ก่อนบรรจุเป็นแผนงานโครงการ เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายที่สูงขึ้น

๕. ข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามประชาชน เป็นสิ่งที่ อบต. ควรตระหนัก และนำมาปรับปรุงหรือจัดทำแผนพัฒนา เพื่อให้บริการประชาชนในปีต่อไป

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	การพัฒนาด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	-งานบริหารงาน ทั่วไปเกี่ยวกับเคหะ	-แผนงานเคหะและ ชุมชน	กองช่าง	สำนักปลัด
2	การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจชุมชน ให้เข้มแข็ง	-งานส่งเสริมและ สนับสนุนความ เข้มแข็ง	-แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
3	การพัฒนา คุณภาพชีวิต	-งานบริหารงาน การศึกษา -งานสวัสดิการ สังคมและสังคม สงเคราะห์ -งานบริการ สาธารณะสุขและ สาธารณสุขอื่น -งานป้องกันฝ่าย พลเรือนและระงับ อัคคีภัย	-แผนงานการศึกษา -แผนงานศาสนาและ วัฒนธรรม -แผนงานสังคม สงเคราะห์แผนงาน -แผนงานสาธารณสุข -แผนงานการเกษตร -แผนงานการรักษา ความสงบ	-กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม -สำนักปลัด -สำนักปลัด	สำนักปลัด
4	การพัฒนา บริหาร การเมืองการ ปกครอง	-งานบริหารทั่วไป	-แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	-สำนักปลัด	สำนักปลัด
รวม	4 ยุทธศาสตร์	7 ด้าน	9 แผนงาน	3 หน่วยงาน	1 หน่วยงาน

